İşçilerin Ek Zam İsteğinden Kaçanlar Milletvekili Maaşlarını Arttırmanın Peşinde; Karar ve Çözüm İşçilerde

Yazısı 6'da

İşçi Kurultayı İşçi Sınıfına Çıkmaz Sokak Öneriyor;

Yazısı 5'de

İşçiler Delege Seçimlerine ve Genel Kurullara Nasıl Bakmalı?

Yazısı 6'da

...eykoz Fidanlığı İşçileri: Bizim ...aşadıklarımız Belene'de ...aşananlardan Farklı mı?

Yazısı 3'de

Sayı: 5
11 TEMMUZ 1989
1000 TL.
(KDV Dahil)
(15 Günde bir yayınlanır)

İŞÇİLERİN SESİ

...F, Dünya Bankası, OECD Reçetelerine Uygun Gelişme;

...RKİYE YABANCI SERMAYENIN AÇIK PAZARI

...E'nin İki Fabrikası Kapatılıyor

...patılma Nedeni Olarak Gösterilen 'Talep ...ğı', Yapılanları Perdeleme Çabasıdır. ...akinalar Üreten Fabrikaların Kapatılması, ...mlılığın Nasıl Biçimlenip Sıçratıldığının ...ekleridir.

...na Kimya Endüstrisinin iki fabrikası ...yor. Bu fabrikalarda toplam 406 işçi ...r. Karar işçilerin birkısmınıntensika... tutulmasına neden olacak. Kapatılan ...ların tekstil, inşaat ve kazı makinala... ...tmesi dikkati çekiyor. İlk bakışta olay ...' bir kapatma olayı gibi gözüküyor. ...Genel Müdürü "Ürünlere karşı talep ...liğinden kapatıyoruz" demekle yeti... İşçilerin yorumu ise "Toplu sözleşme ...eylemlerde biz öncülük ettik şimdi ge... ...dür bizi cezalandırıyor" tarzında. Fa... ...rikaların niteliğine bakıldığında bazı ... yakalamak mümkün. Fabrikalar ...anayi" adı verilen bir kategoride yer alıyorlar. Ayrıca Türkiye'nin Avrupa piyasası ile rekabet gücü olan tekstil sanayine makine üretmesini de gözden kaçırmamak gerekiyor.

EKONOMİK BİRİKİM VE KAYNAKLAR EMPERYALİSTLERİN İSTEMLERİNE GÖRE TARUMAR EDİLEREK TÜM DEĞERLER EMPERYALİZME PEŞKEŞ ÇEKİLMEKTEDİR.

Bu ve benzeri fabrikaların kapatılması emperyalist-kapitalist sistemle entegrasyon -bütünleşmenin- derinleşmesinin ifadesidir. Türkiye'nin uluslararası iş bölümü içindeki yeni gereğidir. 24 Ocak + 12 Eylül programlarının yarattığı olanaklarla, sermayenin ye-

Bak. Sf. 7'de (Türkiye Yabancı...)

Öncelikle Otomobil-İş, Özdemir-İş, Türk- Metal Üyesi İşçiler,

Demir- Çelik İşçilerinin Mücadelesine Omuz Verin

- Başbakan Turgut ÖZAL: "Demir-Çelik İşçilerine Bir Kuruş Vermem."
- Devlet Bakanı Işın ÇELEBİ: "Beni Öldürebilirler. Bunu Yaparlarsa Hiç Şaşırmayın."
- Çelik-İş Başkanı Metin TÜRKER: "MESS, Grevi Bilerek Başlattı. İthalat Mafyası Doyana Kadar Sürdürmek İstiyorlar."
- MESS Başkanı Bahri ERSÖZ: "Grevin Sorumlusu Çelik-İş Sendikasıdır."
- Maliye ve Gümrük Bakanı Ekrem PAKDEMİRLİ: Demir İthal Mafyasının İsmini saklıyor.
- Devlet Bakanı Güneş TANER: Hazine ve Dış Ticaret Müsteşarlığı'ndan Bilgi Verdirtmiyor.
- Çalışma Bakanı İmren AYKUT: Devlet Bakanları Işın Çelebi ve Cemil Çiçek'in Grevin Sonuçlandırılması Girişimlerine "Her Yetkisiz Kişi Müdahale Ediyor" Diyerek Kızdı.

Yazısı 7. Sayfada

...K.E. İşçileri: "Fabrikayı ...pattırmamaya Kararlıyız. ...erekirse Direnişi Başlatabiliriz"

...İLERİN SESİ-ANKARA- Bundan 15 ...nce fabrikanın kapısına asılan bir yazı ...E'nin inşaat ve kazı makinaları fabri... ...e tekstil makina fabrikasının kapatıla... ...şçilerin 26 Temmuz tarihinde tensikat ... tutulacakları bildiriliyordu. İşyerinde ... sendika Türk Metal'in bu kapatma ka... ...an haberi yok muydu? İşçiler olması ge... ...ni söylüyorlar. Diyorlar ki, "Hani tu... ...lmeden bir rüzgar eser ya. Bunların ola... ...nceden belliydi. Tufan başladı. Ufak ...aşları silip süpürüyor. Yılların birikimi

...E'nin kapatma kararı aldığı kazı ve in... ...akinaları fabrikası Polatlı yakınların... ...brikada 110 işçi ve 60 memur çalışıyor. ...len mallara talep yok" gerekçesine kar... ...brika, belediye, karayolları ve DSİ'nin ...larını karşılıyor. Tekstil makinası fab... ...nda ise 400 işçi çalışıyor. Ve bu dalda ...olduğu söyleniyor. Bu iki fabrikanın ...n özelleştirme politikasının bir parçası ... kapatıldığı bu yüzden fabrikanın bi... ...olarak zarara uğratıldığı söyleniyor. Ta... ...k Denilen makinalar için özel sektör ra... ...la pazar bulabiliyor. Caterpillar'ın ma... ...rı ithal ediliyor. Bu uygulamanın gide... ...KE'nin diğer işyerlerini de kapsayacağı ...iyor.

...Temmuz'dan sonra neler olacak. İşçilerin büyük bir kısmı işsiz kalacaklar. 550 işçiden 125'i MKE'nin barut fabrikalarında işe alınacaklar. Yani işçiler göç edecekler. Evlerini Kırıkkale ya da Elmadağ'a taşımak zorundalar. İşçiler MKE'nin bu fabrikalarını "Belene"ye benzetiyorlar. Diyorlar ki "Ne yani biz de Bulgaristan'a mı iltica edelim."

"BU SESSİZLİK SÜRERSE SENDİKAYI PROTESTO EDECEĞİZ"

Bu günlerde sorunlarını anlatmak, kamuoyu oluşturmak için kapı kapı geziyor işçiler. Partileri, basın kuruluşlarını, Türk İş'i ziyaret ettiler. Türk Metal'in bir kaç görüşme yaptığını ancak, sorunla yeterince ilgilenmediğini belirten işçiler, "bu sessizlik sürerse sendikayı protesto edeceğiz" dediler. Bu konuda görüşlerini sorduğumuz Türk Metal Ankara 1 No.lu şube başkanı İzzet Demirtaş gazetemize şunları söyledi: "Biz sendika olarak bu iki fabrika kapatılsa bile 350 işçimizi diğer yerlerdeki işyerlerine dağıtacaklar. Bunun garantisini aldık. Kimsenin burnunu kanatmayacağız. Ayrıca bu iki işyerinin kapatılmasının hiç bir gerekçesi yok. Talep yok açıklaması gerekçe değil. Tekstil bu konuda tekel. Benzer işi yapmak yok. Diğeri de öyle. 1. aydan 6. aya kadar siparişleri hazır."

İşçilerin sendikanın tutumundan yakınma-

Bak. Sf. 7'de (M.K.E. İşçileri...)

...SGARİ ÜCRETTE TEHDİT:

...adamları Yüksek Belirlenecek Asgari Ücretin İşsizliği ...ükleyeceğini Öne Sürerek Talepleri Geriletmeye Çalışıyorlar.

Yazısı 2. Sayfada

İktidar Ve İşverenler Göçmenleri İşçilere Karşı Kullanıyor

- *İktidar, Bulgaristan'dan Gelenlere "Sahip Çıkmayı" Onları işverenlerin Yoğun Sömürüsüne Terketme Olarak Uyguluyor.*
- *İstanbul, Çerkezköy, Bursa, Gebze...Bölgelerinde İşverenler İşçi Çıkartıp Göçmenleri İşe Alıyor.*

BULGARİSTAN'DAN GELENLERE SAHİP ÇIKILMASI İŞÇİLERİN İŞSİZ BIRAKILMASIYLA OLMAZ. BUNU KİMSE İSTEYEMEZ VE İSTEME HAKKINA SAHİP DEĞİLDİR

İşverenlerin işçilere saldırılarına bir de Bulgaristan göçmenlerinin kullanılması eklendi. "Sahip çıkma" adı altında işyerlerinden işçiler atılıyor ve göçmenler yerleştiriliyor.

GÖÇMEN, GÖÇMENE Mİ DÜŞMAN?

1978'de göçedenlerin çalıştığı Ar-tavuk'ta 25 işçi işten çıkarıldı. Yerlerine yeni gelenler yerleştirildi.

Tarım-İş'e üye Ar-tavuk'ta 30.6.1989 günü 8 işçi işten çıkarıldı. Çıkışta hiçbir gerekçe göstermeyen işveren, işyerine Bulgaristan'dan gelen dört aileyi yerleştirdi. Sendika temsilcilik odasını boşaltan işveren bu odayı da ailelere verdi.

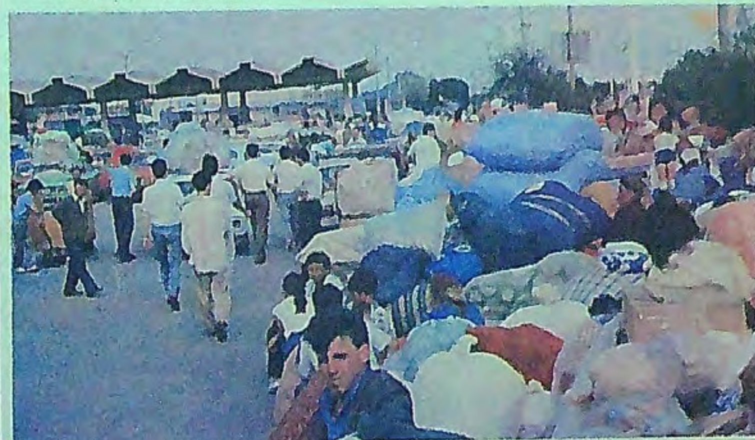
1.7.1989 günü ise geride kalan 27 işçinin işe sokulmayıp çıkış verme hazırlığına girişildi. Sonraki günlerde de işten atıldılar.

Çayırova Ziraat okulu olarakbilinen ve adı Tohum Sertifikasyon olarak değiştirilen işyerine Bulgaristan'dan göç eden aileler yerleştirildi. Çerkezköy'de tekstil işyerlerinde, Bursa tekstil ve metal sanayii işyerlerinde benzeri uygulamalar sürüyor. Buna benzer örneklerin önümüzdeki günlerde de çoğalacağı: Örneğin Teletaş, Netaş, Altın Tavuk vb. işyerlerinin de uygulamalar içinde olması bekleniyor. Böylesi uygulamaları kimse isteyemez ve isteme hakkına sahip değildir.

İŞVERENLERİN "SAHİP ÇIKMA" ADI ALTINDA İŞÇİLERİN SENDİKAL ÖRGÜTLERİNİ PARÇALAMA, SENDİKASIZ VE DÜŞÜK ÜCRETLE ÇALIŞTIRMAYA YÖNELMELERİ İKİYÜZLÜLÜKTÜR.

İşçilerin işten çıkarılıp göçmenlerin yerleş-

Bak. Sf. 7'de (İktidar ve İşverenler...)

ILO'nun Kararı: Türk Hükümeti İşçi Haklarına Karşı

- *Türkiye, İş Ve Meslekte Siyasi Ayrım Yapıldığı İçin ILO'da Kara Listeye Alındı. Sendikal Özgürlüklerin Engellenmesi Sert Bir Dille Kınandı.*
- *Hükümet, Kararı Önemsiz Göstermeye Çalışıyor.*
- *İşçi Sınıfı, Haklarını Kendi Yaratacakları Örgütlenme ve Mücadeleyle Kazanacaktır.*

Yazısı 3. Sayfada

ÖZAL İTİRAF ETTİ

"1980-1988 Döneminde İhracatı Artırmak İçin Ucuz İşgücü Kullandık"

- *Böylece İşçileri Sekiz Yıl Düşük Ücretlerle Çalıştırdığını İtiraf Eden Özal Bu İşi Kimlerle Becerdiğini Açıklamadı.*
- *Göründüğü Ve Bilindiği Kadarıyla Özal'ın İki Ortağından Biri Türk-İş idi. Diğeri İse Malum Güç.*

Başbakan Turgut Özal'ın "Deniz Sektörü Sorunları Sempozyumu"nda işverenlere yaptığı konuşma tam bir itiraftı. Özal 1980-1988 yılları arasındaki sekiz yılda artan ihracatın en önemli nedeninin işçi ücretlerindeki düşüş olduğunu açıkladı.

12 Eylül'le durdurulan sendikal çalışmalar, DİSK'in yargılanması ve yeni sendikal yasaklar Özal'ın işçi ücretlerini düşürmek için bulduğu başlıca formüllerdi. Doğrudan ve dolaylı baskılarla Türk-İş içine yığılan işçiler, bir yandan grev yasakları, diğer yandan sarı sendika ağalarının teslimiyetçiliği ile karşı karşıya kaldılar. İşçilerin her kıpırdanışı işverenler tarafındanöncelikle sıkıyönetim ve emniyet güçlerine bildiriliyordu. İşyerinde baskıya karşı çıkmak, kazanılmış hakları istemek bile "devlete karşı" işlenmiş suç" gibi gösteriliyor, öncü işçiler işverenlerin belirlediği "gizli örgütler"adına çalışmakla suçlanıyorlardı. Diğer taraftan üye olmak zorunda bırakıldıkları sendikaların,yönetimi işverenlerle işbirliği içinde uygulamalara karşı çıkan, hakkını savunmaya kalkan işçileri gerektiğinde işten bile attırıyorlardı. İşte Özal'ın işçi ücretlerini onca düşürebilmesindeki sır burada yatıyordu.

ÖZAL İŞÇİLERE NASIL "GELİR TRANSFER ETTİ"

Açıklamasında "işçilere gelir transfer ettik, onlar bunu çoktan haketti" diyen Özal bir de işçi babası gibi görünmeye çalıştı. Oysa oynanan oyun açıktı. Ekonomideki tıkanma ile en irisinden en ufağına kadar çırpınışa geçen işverenlere mesaj veriliyordu: "Sözleşmelerle işçi ücretlerine zam yaptık, şimdi sizler işçilerin ellerindeki parayı kapmaya çalışın" Yaşama savaşı veren işçilerin ellerine geçen üç kuruş fazla paraya göz diken işverenler yeni zamlarla zaten yola çıkmışlardı. Köylü domatesini 50 liraya satamazken şehirlerde halka 500 liraya domates yedirenler, iğneden ipliğe günü birlik zamları yağdıranlar kimler? Banka kredisi aracılığıyla cazip hale getirip televizyonları, arabaları, buzdolaplarını, kumaşları işçilere, emekçilere faizi bol fiyatlarla satanlar kimler?

Kısacası Özal politikası; Yerli, yabancı sermayeye selam; Sömürüye Devam

ARTI-DEĞER: • Sermayenin Kaynağı Olan Artı-Değer, İşçilerin Ödenmemiş Emekleridir.

Geçen sayımızdaki sömürü konusunda, kapitalizmde sömürünün kaynağının artı değer olduğunu belirtmiştik. Kapitalistlerin gizlemeye çalıştıkları sömürü, artı-değerin anlaşılmasıyla açıkça görülür. Kapitalistlerin hızla artan sermayeleri daha iyi anlaşılır. Fabrikalarına fabrika, zenginliklerine zenginlikler katmalarındaki gız, artı-değerin anlaşılmasıyla çözülür.

İŞGÜCÜ, KENDİ DEĞERİNDEN DAHA FAZLA DEĞER (ARTI—DEĞER) YARATAN BİR MALDIR

Kapitalistler sömürülerini gizlemek için, işçilere, **"emeğinizin karşılığını ücret olarak veriyoruz"** derler. Oysa işçiler kapitalistlere emek değil işgücü satarlar. Ücret de zaten işgücüne karşılık olarak ödenen paradır. Bu yüzden artı-değeri kavrayabilmek için, önce işgücü ve emek arasındaki farkı anlamak gerekir.

İşgücü, işçilerin çalışma gücüdür; işyerlerinde üretim anında harcadığı beden ve zihin gücüdür. İşgücüyle makinalar çalıştırılır, hammaddeler ürüne döner, kısacası üretim yapılır. O halde işgücü maddi bir güçtür, canlı bir güçtür ve açıkça görülebilir bir güçtür. Bu güce karşılık olara kapitalist işçiye ücret öder, bu güce işçi bir mal olarak kapitaliste satar. Fakat işgücü kendi değerinden (ücretten) daha fazla değer (artı-değer) yaratan bir özel maldır.

Emek ise, ancak işgücünün harcanması sonucunda üretilen mala katılan değerdir. Üretimle birlikte, üretilen malda ortaya çıkar. Üretimden önce ortada değildir. Ancak mal üretildikten sonra açığa çıkar. Kısaca işçilerin harcadığı işgücünün üretim tamamlandıktan sonra yada üretim sırasında üretilen mala yüklediği değerdir.

ARTI-DEĞERİ İŞÇİLERİN İŞGÜCÜ YARATIR

Demekki işçi işgücünü harcayarak bir değer üretmektedir. İşte bu değerin bir kısmı işçiye ücret olarak ödenmektedir. Diğer önemli kısmıysa kapitalistin cebine gitmiktedir.

Konuya daha anlaşılır kılmak için geçen konuda verdiğimiz örneği bir daha verelim. İşçi 8 saat işgücü harcayarak 100.000.TL.lik değeri olan bir cihaz üretiyordu. Bu cihazı meydana getiren nedir, bakalım.

Kapitalist hammadde ve yardımcı maddeler için 32.000.TL., İşletme giderleri için 5.000.TL., fabrikalarında makinaların aşınma (amortisman) payı olarak 3.000.TL., yani toplam 40.000.TL. masraf yapıyordu. Masrafı düşersek 1000.000.-40.000.: 60.000.TL'lik bir fazla değer ortaya çıkmaktaydı. İşçi beden ve kafa gücünü harcayarak, göznuru ve alınteri dökerek yeni bir mal üretmiş, ona bir emek katmıştır. Emekle ancak üretilen mal yeni bir değer kazanmıştır. Bu emek üretilen malda 60.000.TL.lik bir değer olarak ortaya çıkar. Kapitalist işçiye işgücü değeri olarak 15.000.TL verir. Geriye kalan 45.000'TL de elkoyar. **İşte kapitalistin elkoyduğu bu fazla değere artı-değer denmektedir.** Demekki işgücü kendi değerinden (15.000.TL ücretten) daha fazla değer (45.000.TL artı-değer) artı-değer üretmektedir.

ARTI—DEĞER, İŞÇİLERİN ÖDENMEYEN EMEKLERİDİR

Kapitalist işçiye emeğinin karşılığı olan 60.000.TL.lik değeri değil, işgücüne karşılık olarak 15.000.TL değeri (ücret) ödemektedir. **İşçinin emeğini katarak yarattığı bu değerin, işçiye ücret olarak ödenen kısmına. Ödenmiş Emek, diğer ödenmeyen büyük kısmına da Ödenmemiş Emek denir.**

İşçi 60.000.TL.lik değeri 8 saat çalışarak üretir. İşgücüne karşılık olarak verilen 15.000.TL lik değeri, 2 saatlik bir zamanda üretir. İşçinin ücretini ürettiği bu zamana **Gerekli Çalışma Süresi** denir. Diğer kapitalist için çalıştığı 6 saatlik zaman da **Fazla Çalışma Süresi** denir. Öz olarak işçi çalıştığı 8 saatin 2 saatini kendisi (ücreti) için, diğer 6 saatini de kapitalist için çalışmaktadır. Demekki artı-değer, işçinin ödenmeyen emeğidir. Diğer bir deyişle kapitalist tarafından elkonulan işçi emeğidir.

Saat (işçinin çalıştığı süre)

1	2	3	4	5	6	7	8

GEREKLİ ÇALIŞMA SÜRESİ	FAZLA ÇALIŞMA SÜRESİ
15.000	45.000 TL.

MUTLAK ARTI-DEĞER, İŞGÜNÜ UZATILARAK SAĞLANAN ARTI DEĞERDİR

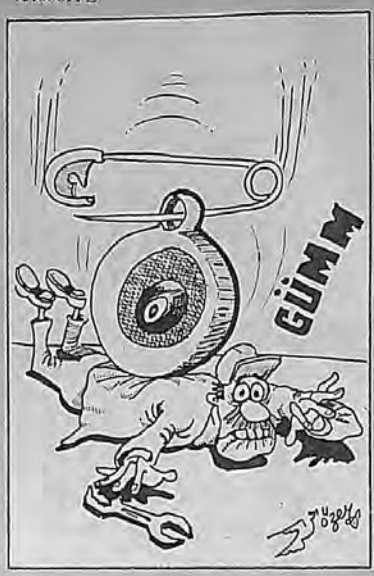
Artı-değer kapitalistler için çok katlı olduğundan ordan vazgeçemezler. Daha fazla artı-değer sağlamak için çeşitli yollar denerler.

Örneğin işgününü uzatırlar. Kapitalistin 8 saatlik işgününü 10 saate çıkardığını düşünelim. İşçinin işgünü karşılığı olarak aldığı 15.000.TL ücret değişmemiş olduğundan gerekli çalışma süresi de değişmez. Yani kendisi için ücreti için yeni 2 saat çalışmış olacaktır. Değişen, artı-değer üretilmesi için kullanılan işçinin fazla çalışma süresidir. Yani önce 6 saat kapitalist için çalışıyorken işgünü uzatılınca 8 saat kapitalist için çalışmış olacaktır. Fazla çalışma süresi büyüdüğü için, artı-değer de büyümüştür. Sömürü artmıştır.

işçinin çalıştığı süre (saat olarak-bir işgünü)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

GEREKLİ ÇALIŞMA SÜRESİ	FAZLA ÇALIŞMA SÜRESİ
15.000.TL	60.000.TL.

GERÇEK ÜCRET DÜŞÜRÜLER EMEK VERİMLİLEŞTİRİLERE SAĞLANAN ARTI-DEĞER, N ARTI-DEĞERDİR

Kapitalistler 8 saatlik işgününü değişik yollarla artı-değeri artırm derler. İşçinin gerçek ücretini düş değer oranını artırırlar.

Örneğin işçinin 8 saatlik işgün da aldığı ücretin gerçek değeri 12.000. TL'ye düşmüş olsun. 60.000.-12.000.: 48.000.TL artı yacaktır. Yani 45.000.TL olan 48.000.TL'ye yükselecektir. Bu nan artı-değere Nispi Artı-Değer

Nispi Artı-Değer, emeğin veri larak da sağlanır. İşçinin ücreti günü uzamaz. Fakat işyerlerinde nalar, yeni çalışma yöntemleri ve 8 saat içinde 2 cihaz üretir. Daha atte bir cihaz üretiyordu. Emeğin artırılarak daha fazla mal üretim

İşçinin ürettiği 2 cihaz 200.000 değerindedir. Kapitalistin yap 80.000.TL olacak, geriye kalan değeri işçi 8 saatte yaratacaktır ti (15.000.TL) değişmediğinden 105.000.-TL artı-değer elde ede İşçinin bir işgünü çalıştığı süre (s

1	2	3	4	5	6

üretilen değer 15.000.TL — üretilen değer(k 105.0

Görünürde işçi için değişen bi bidır. Yine 8 saat çalışmaktadır, ne (15.000.TL) değişmemiştir. F list için ürettiği değer 105.000.TL miştir.

İşte kapitalistler için en kolay ar yütme yolu budur. Bu yolla işçil şekilde sömürülürler. Kapitalistle leri de bu birikmiş işçi emeklerin Kapitalistlerin elkoydukları bu iş memiş emekleri, artı-değerler, sö esas kaynaklarıdır.

Asgari Ücrette tehdit

"Toplanan komisyon "adet yerini bulsun" mantığından öteye geçmeyecek"

"Asgari ücret sefalet ücreti olmaktan çıkarılsın"... "Milli düzeyde ve net olarak belirlensin... "Aile de dikkate alınsın"... "Enflasyona ezilmesin..." "Belirleme ölçüleri değiştirilsin..." vb. ilkeler Türk-İş'in yıllardır anlatıp ta sonuçlandıramadığı bir hikaye oldu artık. Bu ilkelere uygun bir asgari ücret belirlenmesi için umudunu masabaşı oylamalarına bırakan Türk-İş, **"işveren yada hükümet tarafı bizden yana oy kullansın ki iyi düzeyde bir asgari ücret belirleyebilelim..."** diyerek konuya bakışını da ortaya koyuyor. Sermaye-Hükümet ittifakının keyfiyetine prim vererek çözüm arıyor.

Türk-İş'in "iyi bir asgari ücretten" ne anladığı da ayrı bir konu. Çünkü komisyona götürdüğü asgari ücret teklifi brüt, 350000 TL. ve bunun yetersizliği aylık mutfak masrafının 270 bin olduğu bir dönemde (bu rakam yine Türk-İş'in yaptığı bir araştırmanın sonucudur) açıkça görülüyor. Türk-İş bu açıklamayla kendisiyle de çelişiyor. İşveren tarafı ise, yüksek belirlenecek bir asgari ücretin ülke düzeyindeki diğer ücretleri de etkileyeceğini, bunun da işsizliğe yol açacağını öne sürüyor. Bunun anlamı, 'asgari ücreti yüksek belirleyip başımıza iş açmayalım. Yüksek ücretle işçi çalıştıramayız. Çalıştırmak zorunda kalırsak işten çıkartmalar gündeme gelir...' Yani yüksek ücret az işçi, yada düşük ücretle çok işçi çalıştırmak.

İşveren tarafının **"asgari ücret vergi dışı bırakılsın"** şeklindeki önerisi ilk bakışta iyi niyetli bir yaklaşım gibi görünse de arka plansa, kendi kârlarını koruma kaygısı yatıyor. İşverenler, işçilerin bir cebinden çıkanı diğer cebine aktarmanın yollarını ararken karlarında eksilme olmamasını amaçlıyorlar.

Diğer yandan hükümet, "kutsal ittifak"ı bozmayacak bir tutum sergiliyor. İşveren tarafıyla paralel hareket eden hükümet, milyonlarca kişinin umudunu bu ittifakın harcı için kullanıyor. Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanı İmren Aykut; "...Asgari ücret, sınırlı bir kesimi ilgilendiriyor. Bu yüzden kamuoyuna yansıtıldığı kadar önemli değil." diyerek konuya hükümetin ne denli "duyarlı" yaklaştığını gösteriyor. Görüşmelere başlanırken, "yeni asgari ücret temmuzda uygulamaya girecek" açıklamasıyla, işçilerden gelen tepkileri yavaşlatarak oyalama politikasını da sürdürüyor. Hükümetin asgari ücret konusunda ileri sürüp sonradan reddettiği oran ise % 70. Hükümet asgari ücrete ilişkin ipuçları verdiği bu oranlarla, işveren tarafının "asgari ücretin yüksek belirlenmesin" uyarılarını dikkate aldığını gösteriyor.

Bu oranlar dikkate alınarak belirlenecek bir asgari ücret brüt 212000 civarında olacak. Ve sonuçta her asgari ücret tespitinde olduğu gibi bu yıl da, toplanan komisyon "adet yerini bulsun" mantığından öteye geçmeyecek.

İlk planda 1 milyon işçiyi ilgilendiren asgari ücret tartışmaları gerçekte çok daha geniş bir alanda yaşanıyor. Yanlı, İmren Aykutun açıklamalarında olduğu gibi "sınırlı bir kesimi" değil, ek zam talebiyle harekete geçen işçilerden, sözleşme görüşmeleri devam eden işçilere dek uzanan bir kesimi ilgilendiriyor. Sendikasız olan, sigortasız çalışan yüzbinlerce işçi bu sayıyı daha da arttırıyor.

Yaşanılan gelişmelerin bir boyutu da işçilerin tartışmalardan uzak tutulması, geri planda bırakılmaları. İşçilerden gelen taleplere, yaşanılan gerçeklere kulakların tıkandığı bir ortamda, sorun masabaşlarında çözümlemeye çalışılıyor.

Bütün bunlar birkez daha gösteriyorki, sorunların çözümü, 10-15 kişinin dört duvar arasında verdiği keyfi kararlarla gerçekleşemez. İşçi sınıfı, sınıf bilinciyle ve üretimden gelen gücüyle harekete geçip, bu keyfiliğe dur diyene kadar da gerçek anlamda bir çözüm üretilemeyecektir.

SÖZLEŞME BİTTİ, KIYIM BAŞLADI

"Son işçi eylemliliklerinin en önünde yer alan tersane işçileri yeni saldırılara aynı mücadele bilinci ile karşılık verecekler.

Haliç, İstinye, Pendik tersanelerinde bir taraftan işçiler atılırken bir taraftan da işten atılacakların toplu listeleri hazırlanıyor.

Toplu sözleşme görüşmeleri sonrasında tersanelerde yoğun bir işçi kıyımı gerçekleşiyor. Dokgemi-İş sendikasına bağlı Haliç, İstinye, Pendik tersanelerinde işten atılmalar mbaşladı. Paendik'te ise yüzaltmış kişilik bir listenin hazırlandığı belirtiliyor.

Mart Nisan eylemlerinin en önlerinde yer alan tersane işçileri; mücadele içinde birlik ve dayanışmalarını yaratmışlardı. İşverenlerin bu yeni saldırılarına da aynı mücadele bilinciyle karşılık vereceklerdir.

Habaş'ta polis-işveren işbirliği

• Habaş işçileri 5 arkadaşlarının işten atılmalarını, toplu vizite eylemini gerçekleştirerek protesto ettiler.

Petrol-İş'e bağlı Habaş'ta toplu iş sözleşmesi yeni imzalandı. İşveren toplu sözleşme imzalanması sonrası baskılarını arttırdı. Beş işçiyi işten çıkarttı. Bunun üzerine Habaş işçileri iş yavaşlatma, yemek boykotu, toplu viziteye çıkma eylemlerini gerçekleştirdiler.

Toplu vizite eylemi sonrası, işveren işçileri karakolda ifade vermeye zorladı. İşçiler, işverenin bu hareketi yapma gücünü nereden aldığını merak ettiklerini belirterek, "madem ki işveren bizi karakola çağırabiliyor, biz de sendika da bir karakol kuralım, orada işverenin ifadesini alalım" dedi.

12 Eylül Sonrasında Grevin Zor Yılları

• 12 Eylül işçi sınıfını teslim almak için grev silahını etkisizleştirecek yasal düzenlemeler yaptı.

• İşçi sınıfı sınırlı imkanlara rağmen grevler aracılığıyla hak arayışlarını sürdürüyor.

Grev... İşçi sınıfının en büyük silahı, sosyalizm ve mücadele okulu olarak tanımlana gelmiştir.

Gerçekten de işçiler grev aracılığı ile güçlerinin bilincine varırken, kendilerini tanırlar. Bunu on yıllardan beri söylene gelen bir Alman işçi şarkısı, **"Eğer güçlü kollarınız isterse bütün çarklar durur"** şeklinde de dilden dile aktarırken aslında buyalın gerçeği ifade etmektedir. Bu yalın gerçek işçi sınıfının hayatın damarlarını, kaynağını yani üretim gücünü elinde tuttuğudur.

Grev işte bu bilincin ürünü olarak işçi sınıfına kuvvet verir ve onun sermayedarlar karşısındaki pozisyonunu güçlendirir.

Ülkemizde, 80'li yıllarda, toplumun çeşitli kesimleri pek çok gasba uğradı. Bu hak kayıplarını en şiddetli şekilde işçi sınıfı duydu ve yaşadı. Sendikalar, grev ve toplu sözleşme yasalarıyla birlikte işçi sınıfı bir ateş çemberinin içinde tutulmak istendi. İşçi sınıfı bu yasal düzenlemelerle artık bir daha kolay kolay belini doğrultamaz ve etkili grev çıkışlarınıda bulunamaz diye düşünüldü. Yeni yasal duzenlemeler ve grev hakkı budanıp kuşa döndürüldü. Grevi işlevsiz kılmak için grev yasağı olan iş kolları daha da genişletildi. Hak grevi, dayanışmı grevi suç sayıldı. "Bu iş yerinde grev vardır ibaresi dışında greve gidilen yerde başka dövizlerin propoganda amacı ile asılması engellendi. Grev sözcü sayısı 2'ye indirildi. Ayrıca çadır, klübe, baraka türü korunakların kurulması dahi yasaklandı.

"Sendikal Faaliyetlerin Serbest Bırakılmasıyla Birlikte İşçi Sınıfı Olumsuzu Olumluya Çevirme İşlemine Başladı."

Türkiye'de, burjuvazi, işçi sınıfına yasal düzenlemeler ile üretimden gelen gücünü kullandırmama cezasını bu 12 Eylül yasalarıyla vermek istedi.

Oysa egemenler çok kısa bir süre zarfında grevleri önleyemiyeceklerini anladılar. Sendikal faaliyetlerin serbest bırakılmasıyla birlikte işçi sınıfı olumsuzu olumluya çevirmek işlemine başladı. Ve kısıtlı yasal olanaklara rağmen grev hakkına o dar çerçevesiyle kullanmaya girişti.

12 Eylül sonrasında grevler 1984 yılında ilk kez uygulanmaya başlandı. İlk yıl 4 iş yerinde ve 561 kişiyi kapsayan grevler sonraki yıllarda katılım itibarıyla önemli bir artış beraberinde getirdi. Şöyle ki, 85 yılında greve çıkanların sayısı 2410, 86 yılında 7926, 87'de 29.734 ve 88 yılında 30,057 kişiye ulaştı. Greve çıkanların gün be gün artışı işçi sınıfının hakkını daha da ileriye götüreceği konusunda bir iyimserliği de beraberinde getirmektedir.

80 sonrasının grevlerine baktığımız da, bunlardan, Netaş, Kazlı Çeşme, Migros, Seydişehir, Seka, ve en son Demir Çelik işçileri grevleri kamuoyuna en çok ulaşan, iz bırakan grevler oldu.

Greve çıkan iş yerlerinde ilk iş olarak grev komiteleri oluşturuldu. Ve grevler bu komiteler aracılığıyla yönlendirilmeye çalışıldı. Fakat grev komiteleri çoğu kez işlevsiz kaldı. Ve dar bir pratiğe hapsoldu.

Bu grev komitelerinin eksikliklerine baktığımızda kısaca şunları söyleyebiliriz:

Çeşitli toplum kesimlerini grev konusunda duyarlı hale getirme diğer işlevlerini dayanışmaya çekme, grevin kapsadığı işçileri daha çok aktifleştirme, greve tabanın katılımını sağlama, alt komisyonlar oluşturma, grev yerini eğitim ve tartışma amacıyla kullanma pek greçekleştirilemedi.

Bunların hayata geçirilemeyişinin kuşkusuz çeşitli sebepleri var. Her şeyden önce 80'li yıllar işçi sınıfını bir bellek yitimine uğrattı, örgütsüz bıraktı. Kendini tanıyamaz hale getirdi. Süreç böyle işlerken, sendikalarda grevlerin öncüsü, sürükleyeni konumuna yükselemediler.

Yapılan grevlere baktığımızda bunların en şenliklisinin, en çok ders içereninin Netaş grevi olduğunu görüyoruz. 93 gün süren grev kamuoyuna iyi tanıtıldı. Ve grevci işçilerin grevle olan ilişkileri arttırılmaya çalışıldı. Fakat, grev, Otomobil-İş'in yalpalanması sonucu istene amaca tam ulaşamadı. Grev sonrasında yoğun tensıkatlar gündeme geldi. Sendika grev sonrasında böyle bir olasılığı hesaba katmamış ona göre taleplerini ayarlayamamış ve nihayetinde de Netaş'ta yetkiyi kaybetmişti.

Netaş'tan sonra kamuoyunu değişik yönleri itibarıyla uzunca bir süre meşgul eden bir grevde Seka greviydi. Seka'da 12000 işçi, işveren konumundaki hükümetin uzlaşmaz tutumu yüzünden greve çıkmış ve gr da da kağıt stokçuları, ithalatç dönmüş kağıt fiyatları artmış ve gazete fiyatları da bu artıştan et Hükümet SEKA grevini, basını iy tına almak için kullanmaya çalış deki işçilerin feryatlarını duymam miştir.

Bir başka önemli grev ise Sey minyum Tesisleri grevi idi. Özal, letmeyi kapatma tehdidiyle, yola g tedi ise de bunda başarılı olama

Hükümetin uzlaşmaz, katı tu Demir-Çelik grevinde de görüyor çilere önerdiği fiyatın üstünde bi ha vermeyeceğini söyleyerek dize tedi. İşçilerin cevabı ise her ne pah olsun, greve devam şeklinde old

Bu grevlerin ilginç bir noktası yani küçük mülk sahibinin grev olan yaklaşımıdır. Yıllardır grevi nin içiçeliği propagandasına ma kesimin işçilere ekonomik olara sı, çıkarlarının işçi sınıfının çık yönde olduğu gerçeğini sezinle doğurmaktadır.

Gerçek anlamıyla grevin işçi s ni dönüşebilmesi için üzerinde düşünülmelidir.

Her şeyden önce grevin başarısı komitesi oluşturulmalıdır. Grev k cadelenin öne çıkardığı unsurla rulmalıdır. Grev komitesine bağlı çeşitli alt komiteler oluşturulmal ra mümkün olduğunca çok işç sağlanmalıdır. Bu yapılmadığında çiler grev komitesindeki bir kaç iş larına oturmuş olmaktadır. Yine tesi eğitime büyük önem verilmel ri bir tartışma, bir eğitim yeri o nılmalıdır. İşçilere grevin amacı sonraki gelişmeler konusunda bi onlarda eğitim etkinliğinin bir getirilmelidir. Grev komitesi oluşturulacak propoganda komit lum kesimlerine yönelmeli, onla almak için uğraşmalıdır. Çevre ile dayanışma için o işyerleri ile tişim ağı kurulmalıdır. Yine eğle ler vs. tertiplenmelidir.

Bütün bunları önüne koyan g si, giderek işçilerin tüm sorunla ve grev komitesi de örgütlülüğ mitesine dönüştürülmelidir. Böy şüm gerçekleştirilemezse grevin likte grev komitesinin fonksiyo Önemli olan işçilerin tüm soru la çıkan bir örgütlülük; işyeri ko cılığıyla güncel ve nihai talepler ğı yakalamaktır.

ırkiye ILO'da kara listeye alındı

ye, 1402 Sayılı Sıkıyönetim Kanunu'-
lararası Çalışma Örgütü'nün 111 no-
mesine uymadığı için kara listeye alın-

sonrasında, işçi hakları konusunda
e ve normlarının çiğnendiği iddiasıy-
li olan ILO gündeminde tutulan Türk-
kümetin bütün çabalarına ve ayak
na rağmen bu yıl kara listeye girmek-
tulamadı.

YE GÜVENİLİRLİĞİNİ YİTİRDİ

ye bu yıl, ILO'nun sendikal özgürlük-
ili 98 sayılı ve iş ve meslekte ayrımcı-
lenmesiyle ilgili 111 sayılı sözleşmele-
l ettiği suçlamasıyla sorgulanıyordu.
e çetin tartışmalardan sonra, ILO iş-
rubunun desteği ile Türkiye "örgüt-

"Türkiye ILO'nun 98 ve III sayılı sözleşmelerine uymadığı için ,, sorgulanıyordu

ve sözleşme özgürlüğünü ihlal ettiği"
rından dolayı kara listeye alınmaktan
lu. Ancak, bu konuda geçen yıllardan
ğır sözcüklerin kullanıldığı bir karara
ıp oldu. Karar, özetle Türkiye'nin da-
e bu konudaki yasalarını ILO sözleş-
ne uygun hale getireceğine ilişkin ver-
lerin hiçbirini tutmadığını, hiçbir ciddi
tmadığını, güvenirliğini yitirdiğini, iş-
grubunun itirazı karşısında kara liste-
nediğini, aslında durumunun daha ağır
nu söylüyordu. 1402 Sayılı Sıkıyöne-
nunu konusunda ise, insanlara siyasi
elerinden dolayı iş ve meslekte ayırım
ğı belirtilerek, bunun ILO'nun 111 no-
eşmesinin çiğnenmesi anlamına geldi-
gulanıyordu.

"Siyasal iktidar yıllardır makyaj değişikliklerle ILO'yu oyalamaya çalıştı"

A LİSTE SONRASI TARTIŞMALAR

ardır tutulmamak için verilen sözlerle,
aj değişikliklerle ILO'yu oyalamaya ça-
Türk Hükümeti, kara listeye alınmasın-
onra bunun önemli bir şey olmadığını
meye başladı. ILO'da kara listeye alın-
ak için en fazla kulis yapan ülke olan
hükümeti adına İmren Aykut, kara lis-
alınmayı "fevkalade doğal bir işlem"
k değerlendirdi. Yıllarca, Türkiye'deki
mevzuatın ILO normlarının da ötesin-
duğunu söyleyen Çalışma Bakanı, şim-
den ağız değiştirerek "ILO'nun özel pa-
fına (kara listeye) girmek pek önemli
" diyebilmekte. Özellikle sendikal özgür-

lüklerle ilgili 98 sayılı sözleşmeyi ihlalden dolayı kara listeye girmemesi bu yıl Türk hükümetinin en büyük tesellisi. Ancak, ILO uzmanlar komitesi bu konuda da;

a) Önceden izin almaksızın ve hiçbir ayrıma tabi olmadan sendika kurma hakkının tanınması,

b) 98 nolu sözleşme kapsamında geçen memurlara sendikalaşma hakkının tanınması,

c) Hükûmetin toplu sözleşmelere müdahale etmemesi konularında ısrarlı olduklarını belirtti.

Bütün bunların sonucunda İmren Aykut, suçu yükleyecek bir günah keçisi ararken karşısında Şevket Yılmaz'ı gördü.

HÜKÜMET SUÇLU BULMA TELAŞINDA

Türkiye'de İnsan Hakları Derneğiyle hiçbir ciddi ilişkisi olmayan Türk-İş, bu yıl Avrupa demokratik kamuoyuna şirin gözükebilmek için olsa gerek, İ.H.D.'nin 1402'likler için hazırladığı raporu onaylayarak ILO'ya sundu. Ve Türkiye'nin kara listeye alınmasında bu rapor belirleyici oldu. Şevket Yılmaz'ın sonucunu düşünmeden, sadece "demokrat" görünmek amacıyla yaptığı bu iş, İmren Aykut'un şimşeklerini üzerine çekmesine neden oldu. Emekli sendikacılarla ilgili yasa değişikliğinin yapılıp yapılmayacağının belirsizliğini söyleyerek, İmren Aykut

"Türkiye önümüzdeki yıllarda da ILO'nun gündeminde kalalcak"

Türk-İş'teki emekli sendikacıları cezalandırılabileceğini ifade ediyordu.

Ne var ki, Şevket Yılmaz'ın daha önemli olan 98 sayılı sözleşme konusundaki "yardımlarını" unutmamak gerekir. % 10 barajının kalkması yönünde hiçbir söz söylemeyen, (hatta bu barajın sürmesinden yana olan) Türk-İş heyeti sendikal özgürlüklerle ilgili diğer konularda da aslında hükümete oldukça yardımcı oldular.

Bu arada işveren grubu ise 1402 Sayılı Sıkıyönetim Kanunu'nun kendilerinin değil hükümetin sorunu olduğunu söyleyerek işin içinden sıyrılmaya çalışıyor. 98 sayılı sözleşmenin ihlalinden dolayı kara listeye alınmamış olmayı, kendileri açısından bir başarı olarak değerlendiriyorlar.

İŞÇİ SINIFI AÇISINDAN ILO

ILO'nun yapısı gözönüne alınırsa, Türkiye'nin önümüzdeki yıllarda da gündemde kalacağı açık. Nitekim ILO işçi grubu başkanı Houthuys bunu "Asıl önemli olan 98 ile ilgili karardır. Oradaki Türkiye ile ilgili durum saptaması özel paragraftan çok daha ağırdır." sözleriyle belirtiyor.

Ancak, şu kesinlikle vurgulanmalıdır ki, Türkiye işçi sınıfının haklarını kazanması asıl olarak kendi bilincine, mücadelesine ve örgütlenmesine bağlı olarak kazanılacaktır. Bu konuda ILO gibi kuruluşları belirleyici kabul etmek, onların sayesinde "demokrasinin" ve sınıfın haklarının kazanılmasını beklemek aslında işçi sınıfını mücadele dışı tutmak demektir. Sınıfın mücadele içinde yarattığı örgütlenmeler, sınıfın en temel dayanağı ve güvencesidir.

"Türkiye, işçi haklarının neresinde?"

Ankara'da "ILO Sözleşmeleri ve Türkiye'de Sosyal Haklar" konulu panel yapıldı

7 Haziran'da toplanan Uluslararası Çalışma Örgütü (ILO) Türkiye'yi kara listeye aldı. Hükümet ve işveren örgütlerinin bütün manevralarına karşın kara listeye girmekten kurtulamayan Türkiye, işçi hakları, sendikal haklar, toplu iş sözleşmeleri ve 1402'likler konularında yakın takibe alındı.

ILO'nun Haziran toplantısı yapılırken Ankara'da "ILO sözleşmeleri ve Türkiye'de Sosyal Haklar" konulu bir panel düzenlendi. İnsan Hakları Derneği tarafından düzenlenen panelde Prof. Dr. Cahit Talas, Türkiye'nin dünya kamuoyunda sendikal hakları koruyamayan, uluslararası yükümlülükleri yerine getiremeyen bir ülke olarak tanındığını belirterek şunları söyledi. "Türkiye'de sendikal haklar 1980'den sonra son derece kısıtlandı. Bir dönem fiili, daha sonra anayasal yollardan kısıtlanan bu haklar ILO'nun 76. dönem toplantısında gündeme gelecektir." Prof. Dr. Alpaslan Işıklı ise, ILO'nun kimi konularda yanlış bilgilendirildiğini belirterek bu suçun sorumlusunun ILO olmaması gerektiğini söyledi. "2821 ve 2822 sayılı yasaların uluslararası normlara uygun olduğunu göstermek için işverenler yabancı dille broşürler dağıtarak bu yasaları ILO'nun gündemine soktu. Bu Türkiye'de olduğu gibi uluslararası platformlarda da yalnız bir konuşalım görüşüdür. Çalışma Bakanlığının geçen yıl ILO toplantısına giderken "çatlak ses çıkmasına izin vermeyeceğim" demesi sorunu açıkça ortaya koyuyor." şeklinde konuştu. SHP milletvekili Cevdet Selvi yaptığı konuşmada, çalışma yaşamındaki bunalımın son safhasına gelindiğini belirtti. Selvi, işçi temsilcilerinin "Türkiye'nin itibarını düşürüyorsunuz" baskılanmalarıyla karşılaştıklarını belirtti. SHP milletvekili DİSK yönetim kurulu üyesi İsmail Hakkı Ünal "Bana göre bu anayasa temelden değişmelidir" dedi. Panelin son konuşmacısı olan Orhan Balaban "temel sorunun demokrasi olduğunu" belirterek "2821 ve 2822 sayılı yasalar ILO sözleşmelerine aykırıdır ama sadece bu iki yasanın değişimi sorunları çözmeyecektir" şeklinde konuştu.

Özler Plastik'te uyuşmazlık ve direniş

Toplu vizite eyleminden sonra işveren sözleşme masasında verdiği rakamı yükseltti

Sefaköy-Beşyol'da kurulu Özler Plastik'te toplusözleşme görüşmeleri uyuşmazlıkla sonuçlandı. İşçiler, işverenin uzlaşmaz tavrını protesto etmek ve haklarını almak için 3-4-5 Haziran günleri toplu viziteye çıktılar.

Laspetkim-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu işyerinde taslakta yer alan ücret ve idari konularla ilgili maddelerin hemen hepsi uyuşmazlık kapsamında. Sendika Genel Merkezinin sorumluluklarını yerine getirmediğini söyleyen işçiler, şöyle devam ettiler: **"uyuşmazlıktan sonra eylemlerin başlaması gerekiyordu. Bu amaçla bir toplantı düzenlenmesi gerekiyordu. Ancak, sendika bu konuda bir tavır göstermeyince, biz kendimiz bir toplantı düzenledik. Ve 3 Haziran'da toplu viziteye çıktık. Bunun üzerine işveren, daha önce verdiği 100 bin liradan, 187.000.- liraya sosyal haklarda da yüzde 100'den yüzde 125'e çıktığını ilan etti. Ancak bunlar bizim isteklerimizin çok gerisinde. Bu yüzden eylemlerimize devam ettik ve edeceğiz."**

"EYLEMLER ÖRGÜTLENMEYE HİZMET ETMELİ"

İşçiler son zamanlarda yoğunlaşan işten atmalara karşı da şunları söylüyorlar: **"İşveren ücretler konusundaki taleplerimizi kabul edebilir. Ve daha sonra bizi işten çıkartabilir. Yani maaşımıza zam, işimize son. Böylece yerimize daha düşük ücretli işçiler alabilir. Bu yüzden sözleşmeye bir madde koyduk. İşten atılma durumunda, işe yeni girecek işçinin eski işçinin ücretini alması yönünde. Bizim için asıl önemli olan bu madde."**

Verilen mücadelenin birlik içinde verildiğini söyleyen işçiler, bu birliğin örgütlenmesi gerektiğini vurguluyorlar. **"Varolan komitesi dağılmış durumda. Zaten bozuk bir yapısı vardı . Şu an biz yaptığımız işlemleri, örgütlenmemize hizmet eder bir şekilde ele almak zorundayız."**

...e ve Babalarının Hakkını İsteyen Çocuklar:

"Eyleminizde yanınızdayız"

...ı ve çocukları, direnen işçilerin yanında

Haklarını isteyen işçilere, işveren Hacı Bekir Coşkun'un ...nıtı: "Sizi Belene'ye süreceğim, ordan gelenleri işe alacağım" 'u.

ızlıçeşme 'deki Nur Deri'de işçiler direniş-
osyal haklarının 6 aydır ödenmemesi, son
ak da Haziran ayında ücretlerinin öden-
nesi üzerine direnişe geçen işçiler, işvere-
mahalle muhtarını bile dolandırdığını söy-
er.

aklarını isteyen işçilere, işveren Hacı Be-
Coşkun'un yanıtı; " Sizi Belene'ye süre-
m, ordan gelenleri işe alacağım" oldu.
un üzerine işçiler, işverenin bu katı tutu-
u protesto etmek için eşleri ve birçoğu
a veya sakat çocukları ile birlikte fabri-

kanın önünde toplandılar. İşveren ise insanlık dışı tutumunu sürdürerek kapıyı yüzüne kapattı. İşveren o günden bu yana işyerini hiç açmadı ve kayıplara karıştı.

Anne ve babalarını desteklemek için onların direnişine omuz veren çocuklar: "Onları sonuna kadar destekliyoruz, çünkü aç kalıyoruz ve haklıyız" derlerken zorunluluğun çocukları nasıl da olgunlaştırdığını gözler önüne seriyorlardı. Çocukların evlerine dönmesinden sonra polis işçileri gözaltına aldı.

Büyükdere ve Beykoz Fidanlığı İşçileri;

"Kararlıyız, Cehennemi cennete çevireceğiz"

• Büyükdere Fidanlığı İşçileri İşverene Ve Sendika Genel Merkez Yönetimine Tepki İçinde.

Özel İdareye bağlı Büyükdere Fidanlığında çalışan 32 tarım işçisi köleler gibi. Dayanılmaz yaşam koşullarında çok düşük ücretlerle çalışıyorlar. 13 ila 24 yıllık işçilerin net ücretleri 96.000 ila 106.000 civarında dolaşıyor. Borç içinde geçimlerini sürdürdüklerini söyleyen işçiler, işdönüşü eve değil ek-iş aramaya, bulabilirlerse yeniden çalışmaya gidiyorlar.

BÜYÜKDERE FİDANLIĞINDA GREV KARARI

Fidanlık tarım işçilerinin 3 aydır uzayan toplu sözleşmeleri uyuşmazlıkta ve grev kararı alınmış bulunuyor. Bıçak gelip kemiğe dayanmış, yaşam koşulları dayanılmaz boyutlarda. İşverenin % 130'luk ücret zammına karşı çıkıyorlar. İnsanca yaşayabilmek için hakları için sonuna dek direneceklerini söylüyorlar. Bu konuda çevrede yaşayan halkın, işçilerin duyarlı olduğunu belirten işçiler, basından da gerekli duyarlılığı göstermesini istiyorlar.

Fidanlık işçileri Tarım-İş Genel Merkezinin uzlaşmacı tutumundan da dertli. Sendikanın işyerine hiç uğramadığını, işçilerin sorunlarıyla hiç ilgilenmediğini belirten işçiler, hazırladıkları toplu sözleşme taslağının kendilerinden habersiz değiştirildiğini de ekliyorlar. Sendika Genel Merkezinin, işverenin % 130'luk zammı içeren toplu sözleşmeyi imzalamaya geldiğini fakat kendilerinin karşı çıkması üzerine imzalamaktan vazgeçtiğini belirtiyorlar.

BÜYÜKDERE FİDANLIĞINDA İŞVEREN BASKISI

İşçiler işyerinde Fidanlık Müdürünün baskısıyla da karşı karşıya. İl Özel İdaresi Beykoz ve Büyükdere Fidanlık Müdürlerinin Büyükdere Fidanlığında 11 Haziran Pazar günü yaptıkları toplantı sonunda, Fidanlık Müdürü Atilla Odabaşı'nın kendilerini toplayarak, **"isterseniz greve çıkın. Sendikanız size sahip çıkmaz. Üstelik işten de atılırsınız. Biz burayı öğrencilerle de idare ederiz. Devletin verdiği zama razı olun."** diyerek kendilerini işten atmakla tehdit ettiğini söylüyorlar. Toplu sözleşme görüşmelerinin kilitlenmesinin ardından gerçekleşen bu olay, işçilerin yasal grev haklarına işverence bir müdahale niteliği taşıyor.

ÖĞRENCİLER EĞİTİM DEĞİL, ÜRETİM YAPIYOR

İl Özel İdareye bağlı Fidanlıkta bulunan Bahçıvanlık Okulundaki 60 öğrenci de bir işçi gibi günboyu çalıştırılıyor. 12-15 yaş grubundaki körpe vücutların üretim de kullanılması, Büyükdere Fidanlığındaki Ortaçağ cehennemini gösteriyor. Ayrıca işçilerin grevlerine karşı da öğrenciler hazır güç olarak düşünülüyor.

FİDANLIKTA İŞ KAZASI

23 Haziran'da Fidanlık Müdürünün kullandığı traktörün şarampole girmesi sonucu Şehmustan ARARAT adlı tarım işçisi devrilen römorkun altında kaldı. SSK Okmeydanı Hastanesine kaldırılan işçinin belinin ezildiği ve bir hafta rapor aldığı bildirildi. Evinde ziyaret ettiğimiz işçi Şehmustan ARARAT, olayın iş kazası olarak gösterilmeyip geçiştirilmeye çalışıldığını, daha sonra işyeri temsilcisinin müdahelesiyle işkazasına çevrildiğini vurguladı.

İşyerinde soğuk-sıcak demeden ürettikleri fidanların 15.000'den 1 milyona varan fiyatlarla satıldığını belirten işçiler, değişik kuruluşlarla olan ticari ilişkilerde çeşitli dolaplar döndüğünü, bu konuda söylenecek çok şeylerin olduğunu gerekirse ortaya döküleceğini ifade ediyorlar.

Olay hakkında ve fidanlıktaki işçilerin sorunları konusunda görüştüğümüz Fidanlık Müdürü Atilla Odabaşı ise işçilere yönelik idare baskısının asılsız olduğunu, öğrencilerin eğitim için çalıştırıldığını ileri sürerken, işçilerin söylediklerine açıklık getiremediği gözlendi. Fidanlıkta çalışan öğrencilerin başlarında herhangi bir yetkilinin bulunmayışı da dikkat çekiciydi.

Fidanlık işçilerinin sınıf ve sendikal bilinçleri oldukça düşük. Ama ekonomik sendikalı şube yönetimi sendika genel merkez yönetimine yönelik yoğun tepki içindeler. Sendika şube yönetimine iyigözle bakıyorlar. Fakat bu sıcak bakış, sendikalarına olan güvensizliklerini ortadan kaldırmıyor. Toplu sözleşmelerinin kilitlenmesinden sonra şimdi bir grev kararı var. Daha çok bilinç, daha çok somut ve kalıcı sendikal birlik ihtiyaçları var. Bunu da kendilerini bekleyen mücadele içinde, kendi aralarında yaratacakları çalışmalarla aşacaklarına inanıyorlar. Sendika şube yönetiminin bu konuda duyarlılığına inanıyorlar. **"Kararlıyız, cehennemi cennete çevirmenin başka yolu yok"** diyorlar.

• Beykoz Fidanlığı İşçileri; "TV, Bulgaristan'daki Belene Adasını Gösteriyor. Bizim Yaşadıklarımız Farklı mı?"

Beykoz fidanlığı'nda çalışan 45 işçi toplu sözleşme görüşmelerinde uyuşmazlık dönemini yaşıyor. İşçilerin en asgari talepleri bile işverence reddediliyor.

İstanbul İl Özel İdaresine bağlı olan işyerinde ücret ortalaması 90.000 TL. Bayram ve izin parası alamayan işçiler, yemeklerini de kendileri getiriyorlar. Buna karşılık işveren tarafından (kesintili olarak) günlük 350 TL. yemek parası veriliyor. Sabah ve öğle yemeği sonrasında yapılan "buradayım" anlamına gelen "efendim"li sayımlar işyerine toplama kampı havası veriyor.

Son derece sağlıksız ortamda çalışmaya mahkum edilen fidanlık işçileri, omuzlarına yüklenen angarya işlerle sömürüyü katmerli yaşıyorlar.

İşverenin keyfi tutumu her koşula yansıyor. Bunu izin hakkını kullanmada da görmek mümkün. Normalde hafta sonu ve bayram tatillerinin, yıllık izin içinde tutulmaması gerekirken, burada normal izin süresi içinde sayılıyor. Ve işçinin izin hakkından çalıntı yapılıyor.

İşyeri temsilcisi ve işçi arkadaşlarla yaptığımız söyleşide işçiler yaşadıkları sorunlara ilişkin şunları söylediler: "Televizyonda Bulgaristan'daki Belene adası gösteriliyor. Bizim yaşadıklarımız Belene'de yaşananlardan farklımı ki? İnsanca yaşamak istiyoruz."

İşveren ise işçilerin haklı taleplerine karşılık, aynı zamanda Tarım-iş genel merkezinin uzlaşmacı tutumundan da güç alarak, "isterseniz greve çıkın. Sendikanız size sahip çıkmaz. Ben sizi burada jandarma zoruyla çalıştırmıyorum" diyebiliyor. Bu tehditkâr tutuma karşılık işçilerin tepkileri yoğun. Taleplerini, haklarını almada kararlılar.

Toplu sözleşmelerinde bayram ve izin parası, 3500 kalorilik ihtiyacı karşılayacak yemek veya yemek parası, Türk-iş hükümet anlaşmasında belirtilen 940 bin TL. yakacak parası, yine bu anlaşmada öngörülen oranda zam, normalde alınan ikramiyeye ek olarak 2 ikramiye daha isteyen fidan işçileri "hak verilmez, alınır gerçeğiyle hareket ediyoruz" diyorlar.

Beykoz fidanlığı işçilerinin önünde zor görevler duruyor. İşçiler bu zorlukları aşmanın yolunun tek yumruk, tek ses olduğunun bilinciyle hareket ediyor. Beykoz fidanlığında, ortak sorunlardan hareketle yakalanan birlik ve dayanışmanın işverene karşı etkili kılınması da bu doğal birliğin mücadele içinde pekiştirilmesinden geçiyor.

*İşçi Arkadaş ,
Gazeteni bayilerden; gerekirse gizlendiği tezgah altından edinmeyi unutma*

Yasaklar birbiri peşisıra

● *Siyasal İktidarın Saklamaya Çalıştığı "Gerçek Yüzü" Ne Yapsa Açığa Çıkıyor.*

● *Bilindiği Gibi Taksim Alanındaki 1 Mayıs Kutlamalarına İzin Verilmemesi Kitlelere Doğrudan Silah Çekilerek Karşılık Verilmesi İle Başlayan Saldırı Yasaklarla Sürüyor.*

Yoğun ve yaygın son işçi eylemleri ve 1 Mayıs'ın ardından işçi ve halkın fiili eylem ve etkinliklerine karşı sudan gerekçelerle (gerekçesiz) getirilen yasaklamaların ardı arkası kesilmiyor. Siyasal iktidar bir yandan 82 Anayasasının uzun olduğunu, yasakçı ilkeler içerdiğini, kısaltılıp değiştirilmesi gerektiğini ileri sürüyor.

141, 142 ve 163. maddeler için TBMM'ye değişiklik önergeleri getiriyor, yurtdışı görüşmelerinde Türkiye'de komünist partisi kurulabileceğine ilişkin demeçler veriyor. Uygulamada ise, en ufak demokratik etkinliklere bile tahammül edemeyen yasak ve baskılar sergiliyor. Demokrasi havarisi kesilen DYP ve SHP bu yasalara ses çıkarmayarak suç ortağı oluyorlar. Kısaca "demokratikleşme" görünümü verme çabaları ile yoğunlaşmış yasak ve baskılar içiçe yürütülüyor. Siyasal iktidarın politik savruklukları, çarpık kapitalist düzenin işleyişindeki anarşi ve keyfilik alıp başını gidiyor. Ve baskılar, yasaklamalar birbiri peşi sıra geliyor.

• 18 Haziran'da İstanbul Çağlayan'da yapılması düşünülen sağlık emekçilerinin miting ve yürüyüşü valilikçe yasaklandı. "Formalı Yürüyüş" adlı miting Türk Hemşireler Derneğince düzenlenmişti. Mitingin yasaklanmasına gerekçe olarak 2911 sayılı yasanın 17. maddesi (milli güvenliği bozacak, Cumhuriyetin ana ilkelerini yokedecek eylem) gösterildi.

Ayrıca aynı tarihte Ankara'da yapılması düşünülen "Büyük Beyaz Yürüyüş" de aynı gerekçeyle yasaklanıyor. Sağlık emekçilerinin sorunlarını sahiplenmek için biraraya gelmesi, valiliğin keyfi kararlarıyla engelleniyor.

• TMMOB İstanbul İl Koordinasyon Kurulu tarafından düzenlenen "İşçi Sağlığı ve İşgüvenliği Günleri" konulu panel de yasaklananlar arasında. Yasaklama gerekçesi olarak da, "TMMOB'nin organları arasında Koordinasyon Kurulunun olmadığı, 'İşçi Sağlığı ve işgüvenliği' konusunda faaliyet alanlarının bulunmadığı ve başvurunun 7 kişilik tertip heyetince yapılmadığı" gösteriliyor.

TMMOB daha önce başka konularda benzer etkinlikler düzenlediği halde yasaklamayla karşılaşmamıştı. Sendikalı üyeleri bulunan ve ayrıca Çalışma Bakanlığı İşgüvenliği müfettişlerinin büyük çoğunluğunun üyesi olduğu TMMOB'in panelinin yasaklanması ayrıca dikkat çekiyor.

• 10 Haziran'da yapılması düşünülen "Söz Halka" gecesinin valilikçe yasaklanmasının ardından 2 Temmuz günü düzenlenecek olan "Halk Şenliği"ne de yasak geldi. Yasaklanan gece ve panellerde "Fatsa Olayı"da tartışılacaktı.

• 16 Haziran'da Ortaköy Kültür Merkezi'nde düzenlenecek olan 15-16 Haziran konulu panele de izin verilmedi. Diğer yandan Demokratik Tekstil sendikasınca İstanbul ve Adana'da düzenlenmesi düşünülen aynı konulu panel de yasak duvarına çarpıyor.

• Bayrampaşa Cezaevinde 18 Haziran Babalar Günü nedeniyle yapılacak olan tüm gün süreli açık görüş de, eski 'Tünel olayı' gerekçe gösterilerek önce bir saate indirilmeye çalışıldı, sonra da tutuklu ve hükümlülerin tepkileri üzerine tamamen yasaklandı.

• 24 Haziran'da Görüş Dergisince düzenlenecek olan "Haziran Şenliği" ne de izin verilmedi. Aynı gün Taksim Alanında "Bulgar Zulmüne Son" Mitingi yapılmaktaydı.

• 1 Temmuz'da BANKS sendikasının düzenleyeceği mitinge de valilikçe izin verilmedi. Toplu Sözleşmelerindeki olumsuzluklar üzerine düzenlenmesi düşünülen miting, işkolun da grev yasağı bulunması nedeniyle yasağa uğradı.

• 12 Eylül uygulamalarının Halkevleri üzerinde de yoğun baskıları sürüyor. Halkevleri nisan sonlarında Keçiören Halkevinin basılması ve Halkevi üyelerinin gözaltına alınmasıyla başlayan yoğun polis gözetimi ve baskısı altında tutuluyor.

KAZLIÇEŞME'DE GENEL KURUL

● *Deri İşçisinin Söylediği Gibi, İşyerinden Doğan Sorunların Çözümü Ancak İşyeri Temelinde Yürütülecek, Mücadele İçinden Doğan Örgütlenmelerle Mümkündür.*

Geçtiğimiz günlerde Deri-İş Kazlıçeşme şubesinin 22. Olağan Genel Kurulu yaşandı. Varolan sorunları aşmanın çözüm yollarının değil, kişisel, işçilerin birliğini bozan, bölgecilikten kaynaklanan yapay tartışmaların yaşandığı genel kurulda, seçimleri işbaşındaki yönetim kazandı.

Genel Kurul sırasında sert tartışmalar yaşandı ve kavga düzeyine bile ulaştı. Bir ara gruplar arasındaki kavga sertleşmeye doğru gidecekken, işçiler "Yaşasın İşçilerin Birliği" sloganıyla müdahale ettiler ve tartışan gruplar tartışmayı kesip hep birlikte aynı slogana katıldılar.

Deri-İş Genel Başkan Yardımcısı Munzur Pekgüleç konuşmasında TÜRK-İŞ yönetimini hakettiği bir dille eleştirerek, **"Daha dün ILO'da sendikal haklar ve insan haklarını hiçe saydığı için, Türkiye kara listeye alındı. 138 gündür grevde olan ALBOY işçilerine bir telgraf bile çekmeye TÜRK-İŞ yöneticileri, dün Taksim'de Bulgaristan'ın insan haklarını ihlal etmesini, boğazlarını yırtarak kınıyorlardı"** dedi. Bir deri işçisi ise **"Biz sendikalarımıza sahip çıkmazsak, söz ve karar sahibi olmazsak iyi niyetli yöneticiler bile hiçbir şey yapamayacaklardır. Bunun için İşleri Komitelerini yaratıp, yaşatmak zorundayız."** sözleriyle işçilerin mevcut sorunlarının çözüm yöntemine işaret ediyordu.

Daha sonra seçimlere geçildi. Seçimler sonucu Ali Gündoğdu başkanlığındaki eski yönetim yine yönetime geldi. Ali Gündoğdu 95 oy alırken, kaybeden aday Erdoğan Önal ise 80 oy aldı. Genel Kurula 201 delege katıldı.

SORUNLAR NEREDE TARTIŞILACAK?

Genel Kurul'da yönetime talip olan iki liste de "Sınıf ve kitle sendikacılığını savunduklarını" belirttiler. Ancak genel kurula gelinirken yapılan çalışmalarda hemşericilik, bölgecilik, ahbap-çavuş ilişkileri ön planda tutuldu. Bunun içindir ki, genel kurulda deri işçilerinin çözüme kavuşturulması gereken yığınla sorunları varken kişisel saldırılara varan olumsuzluklar yaşandı. Deri işçilerinin sorunlarını ardarda sıralayabiliriz:

1- 1987 yılında başarıyla sonuçlanan grevin ardında başlayan, işverenlerin sendikasızlaştırma politikası büyük ölçüde başarıya ulaştı ve hala sürmekte. '87 grevi sırasında 3500 olan sendikalı işçi sayısı günümüzde 1500'ün altına düşmüş durumda.

2- İşten atmaların en yoğun yaşandığı yerlerden biri olan Kazlıçeşme'de işveren saldırıları hala olanca hızıylaa sürmekte.

3- Deri fabrikalarının Tuzla'ya taşınması sözkonusu. Bundan dolayı ortaya çıkacak sorunlar şimdiden kendilerini dayattı.

4- Çalışma ortamının ağır koşullarından kaynaklanan işçi sağlığı sorunu aciliyet taşımakta.

5- En önemlisi de, Genel Kurul yapıldığı zaman grevin hazırlığı sözkonusu idi.

Bu sorunları ardarda sıralayarak çoğaltabiliriz. İşte bu kadar sorun mevcutken, genel kurulda bunların tartışılması hiç gündeme gelmedi. Genel kurula program gerekenler tartışılmayacaktır. Tartışılsa bile doğru bir tarzla ele alınıp çözüm önerilerine ulaşılamayacaktır. Deri işçisinin söylediği gibi, işyerinden doğan sorunların çözümü ancak işyeri temelinde yürütülecek, mücadele içinden doğan örgütlenmelerle mümkündür.

ANSA Grevi deneyimlerle dolu...

● *Ansa İşçilerinin, Mücadelenin Ekonomik Boyutunda Gösterdikleri Duyarlılığı, Üretkenliği, Demokratik Boyutu da Taşıması, Grevin Başarısı İçin Büyük Önem Taşıyor.*

● *İşçilerin ürettiği 10 Milyonluk Değeri, Ticari Oyunlarla 96 Milyona İndiren DEVA'nın Bu Yöndeki Oyunlarını, Ansa İşçileri Yaptıkları Araştırmalarla Ortaya Çıkardı.*

Ansa'yı ilk ziyaretimizde, işçilerin mücadelelerine sahip çıkması, kararlı oluşları, grevin ön plana çıkan özellikleriydi. Bu özellikler, greve ilişkin güncel sorunların çözümünde daha çok kendini gösteriyordu. 15 günlük üretim sonucu depoda biriken malların sayımının yaptırılarak, yeddi emine teslim ettirilmesi bunun en canlı örneğiydi. Bu olay, işverenin **"yıllık kârım 96 milyon lira"** yalanını da su yüzüne çıkartmıştı. Çünkü sayım sonunda, 15 günlük üretimin karşılığı olan malların piyasa değeri 1 milyar 400 milyondu.

Bilirkişiye sayımı yaptırılan mallar hala yeddi eminde. Ansa işçileri, işyeri özelinde de olsa yaşanılan somut sorunlara getirdikleri çözümlemelerle geliştirdikleri araştırıcı özellikleri sürdürüyorlar. Bu özellikleriyle, işverenin çevirdiği oyunları, yaşadıkları sömürüyü de açığa çıkartıyorlar. Bu duruma ilişkin bir örneği Ansa işçilerinin ağzından dinleyelim...

"BU İŞIN KAYMAĞINI DEVA HOLDİNG YİYOR..."

Ansa İlaç Fabrikası, Türkiye'de antibiyotik üreten tek fabrika. Yani bu alanda bir tekel oluşturmuş, piyasada üstünlüğü var. Fabrika DEVA Holding'e bağlı. Bizde mallar kilo hesabıyla satışa sunuluyor. Ortalama bir hesapla, 40 kg.lık malın bizden çıkışı 50 milyona geliyor. Ansa bu 40 kg.'lık ürünü DEPA pazarlama şirketine % 1 ya da % 2 gibi çok düşük karlarla satıyor. Bu hesaplara baktığımızda işverenin "yılda 96 milyon ancak kâr ediyorum" masalı bir an inandırıcı geliyor. Ama işin düğüm noktası DEPA'da. Çünkü DEPA bizden (40 kg da) 50 milyona aldığı malı 8-10 milyara satıyor. Ansa'dan aldığı % 10 komisyon da cabası. Yani sonuçta DEPA Pazarlama şirketinin de bünyesinde barındıran DEVA Holding işin kaymağını yiyor.

Bunca bol sıfırlı rakam içinde bizim yıllık talebimiz ise yaklaşık 1 milyar lira. Böyle olunca 40kg.luk maldan milyarlar kazanan işverenin zam talebi yüksek diye, anlaşmaya yanaşmaması inandırıcı olmuyor. İşverenin (DEVA) asıl amacı elindeki stokları eritmek ve DEVA'nın alt kuruluşu olan DEPA pazarlama ile bizim ürettiğimiz değerlere, ucuz değerlerle el koymak. Yani en düşük ücretler ve sosyal haklarla çalıştırmak. Bir yandan da ilaç ithalinin serbest bırakılması endişesini taşıyor. Stoklarını eritip, ithalatla ilgili güvenceyi de aldıktan sonra masaya oturmak istiyor. Ama artık böyle basit oyunlara gelmeyeceğiz.

"...GREV KOMİTESİ GÖREN GÖZLERİMİZ OLDU..."

Bugüne dek yaşadıklarımız bizi kurtaracak olanın kendi kollarımız olmasından öte kendi beyinlerimiz olduğunu da öğretti. Sorunları yaşayan bizsek çözümü üretecek olan, mücadeleyi verecek olan da biziz. Grev komitesi bu anlamda bizim gören gözlerimiz oldu. Tartışma, üretme zeminini yakalamamızı kolaylaştırdı. Sorunlara, zamanında müdahale edip tartışma üretme zeminini yakalamamızı kolaylaştırdı. Sorunlara zamanında müdahale edip sağlıklı çözümler üretebilmemizin aracı oldu. Mücadelemize bilinçlilik katmasının ötesinde birlik ve dayanışmamızı da güçlendirdi. Artık iki sene önceki grevde olduğu gibi kahve köşelerinden adam toplamıyoruz. İşler kendi olurunda değil, bizim isteklerimiz doğrultusunda gerçekleşiyor. Zaten iki yıl önce Petrol-İş'e bağlı olarak yaşadığımız grevle, bugün arasındaki en önemli fark ta bu. İki yıl önceki grevde herşey bizden kopuk olarak gelişmiş ve sonuçlanmıştı. Bugün ise kararı biz veriyor, mücadeleye bakışımızı kendimiz belirliyoruz."

Bak. Sf. 7'de (ANSA...)

İŞÇİLERİN SESİNE

Bu yasa(k)lar kaldırılmalıdır

İşçilerin Sesi gazetesinin 3. sayısında, 2821 ve 2882 sayılı yasaların kalkması gerektiğini anlatan yazıyı okudum. Hemen şunu belirteyim ki, sadece ekonomik haklar için mücadelenin yetmediği, demokratik mücadelenin de gerekli olduğu tebitini çok önemli buluyorum. Ve bu ikisi de siyasi mücadeleye tabi olmalıdır.

12 Eylül'ün getirdiği yasaların niteliği belli. Bu yasalar açıkça işçilerin örgütlenmesini, mücadele etmesini, haklarını kazanmasını engellemektedir.

"MİLLİ" TİP SENDİKA, İŞÇİLERİ KARAR ALMA MEKANİZMASINDAN UZAKLAŞTIRIYOR.

Bu konuda ben kendi tecrübelerimden ve çevremdekilerden örnekler vermek istiyorum. Bilindiği gibi, bir sendikanın toplu sözleşme yetkisi alabilmesi için o işkolundaki işçilerin en az % 10'unu üye yapması gerekiyor. İşyeri sendikası ve federasyon kurmak yasak. Ayrıca toplu sözleşme imzalama yetkisi genel merkezin elinde. Bunu sonucunda, biz işçiler toplu sözleşmelerden tamamen uzak tutuluyoruz, sarı sendikacılar bizi istedikleri gibi satıyorlar. Oysa eskiden işçiler kurdukları işyeri sendikaları, federasyonlar aracılığıyla toplu sözleşmede daha etkin olabiliyorlardı. Sendikalar üzerinde daha kolay kontrol sağlayabiliyorlardı. Şimdi "milli" tip dedikleri sendikalarla, bizim söz hakkımızı engelliyorlar. Örneğin biz, sözleşme öncesi diğer işçi arkadaşlarla birlikte bir taslak hazırlayıp şubeye verdik. Şube de genel merkeze iletti. Ancak, sonuçta bize hiç sorulmadan çok kötü bir sözleşmeyi genel merkez imzaladı. Hem de grup sözleşmesiyle.

Ayrıca bizim işyerimiz eskiden farklı bir işkolunda değerlendiriliyor. Böylece, grup sözleşmesi de gözönüne alınırsa bizim işyerinideki farklı taleplerimiz gündeme dahi gelmiyor.

EK ZAM BİZİM HAKKIMIZDIR.

Sözleşme imzalanalı bir yıl oldu. Ancak enflasyon, zamlar, pahalılık bütün kazandıklarımızı götürdü. Sözleşmenin bitmesine daha bir yıl var. Fakat bu ücretler bizi doyurmuyor. Bu yüzden ek zam istedik. Patron da bize, ek zammın yasadışı olduğunu 4-5 ay içinde yeni sözleşme görüşmesinin başlayacağını, onu beklememizi söyledi. Oysa bizim bekleyecek halimiz yok.

Şimdi bazı arkadaşlar, bu konuda 1 yıllık sözleşme istiyorlar. Ama bence bu da yetersiz. Çünkü her gün her şeye zam geliyor.

Eğer bir yıllık sözleşme istersek, bu bile, yetersiz kalabilir. Oysa, bu kon... leşmeye bir madde konulmalı. Bu m... işçilerin her fiili hak kaybında işver... leşmeye çağırma hakkı olduğu yaz...

Bu konuda 3. sayınızda yazılanla... yorum. Her yasal düzenleme aynı z... sınırlamadır. Biz niye kendimizi 2 ... 1 yıl sınırlama uğraşı verelimde, sınır... ma uğraşı vermeyelim.

GREV HAKKININ İÇİ BOŞALTIL...

Grev konusunda da bir şeyler söy... tiyorum. eskiden grev yapabilen bir... şimdi grev yasağı kapsamında. Yan... lar karşısında yasalarla elleri kolları... mış. Grev yapabilenler de, doğru d... grev yapamıyor. Yasalar, grev kırıcı... vik ediyor. Bir grev çadırı kurmak b... Yani sadece lafta ver grev hakkı, Pr... içi boşaltılmış.

2821 ve 2822 SAYILI YASAL... KALDIRILMALIDIR

Bütün bunlardan da görüyoruz ... lar aslında yasak anlamına geliyor. ... bir hak istediğimizde, (ek zam gibi... za 12 Eylül'ün yasaları çıkıyor. An... lül'den önceki yasalar çokmu iyiyd... Onlarda da bir sürü kısıtlama vard... ki 2821 sayılı sendikalar ve 2822 sa... sözleşme, grev ve lokavt yasaları değ... rine gelecek olanlar da yeni kısıtla... tirecek.

İşte bu yüzden, sadece işçilere değ... lara da, bütün çalışanlara serbest se... ma, toplu sözleşme ve sınırsız grev... tanınmalıdır. Bunlar hiç bir yasayla... nip, sınırlanmamalı. Sadece Anaya... olmalı, o zaman bu hakları nasıl k... mızı biz belirleyeceğiz. Kavel diren... böyle olmamış mıydı? Daha grev ya... madan, İşçiler Anayasa'da yer alan ... kına dayanarak direnişe geçmem... di? İşte, bu yasalar (2821 ve 2822) ... dece Anayasa'da belirtildiği zaman... ları biz işçiler örgütlü gücümüzle or... rak kullanabileceğiz.

O zaman ek zam gibi isteklere ... mayacak. Dayanışma grevi, siyasi g... nel grev yapabileceğiz. Kendi söz... kendimiz imzalayabileceğiz. Özgür... kurabileceğiz. hem de sadece işçiler ... ğil bütün çalışanlar olarak. Tabii b... ları sağlamak, daha bu günden bu... da mücadele verilmesiyle mümkün... ları bize kimse vermeyecek, biz... alacağız.

Sa...
Süh...

ABONE FİŞİ

ABONE FİŞİ

Adı ve Soyadı:..
Adres:..

İŞÇİLERİN SESİ GAZETESİ

Gazeteye abone olmak istiyorum
Banka ödeme fişi ektedir

İMZA

Abone bedeli: 1 yıllık 18.000 TL.
Banka hesap no: Yapı Kredi Bankası Çağlayan Şubesi
TL..........12096-4 Döviz 620328-5
Ödenti fişinizi abone fişine ekleyiniz

İşçi Arkadaş,
Gazeteni bayilerden; gerekirse gizlendiği tezgah altından edinmeyi unutma

Tarım İşçileri Sendika Yöneticilerini Sorguluyor

"'Biz varsak Onlar var'"

● *Canlı geçen Genel Kurulda tepkiler, işverene ve sendik... genel merkezine yöneldi.*

● *Sert tartışmalar sonucu Yılmaz Şentürk başkanlığında... liste seçimi kazandı.*

Tarım-İş İstanbul şubesi 3. Genel Kurulu delege ve işçilerin katılımıyla 24 Haziran 89 da Pendik Atatürk Kültür Merkezinde yapıldı. Merkez ve eski Şube yönetimine hesap sorma şeklinde geçen genel kurulda oldukça canlı ve tartışmalı anlar yaşandı.

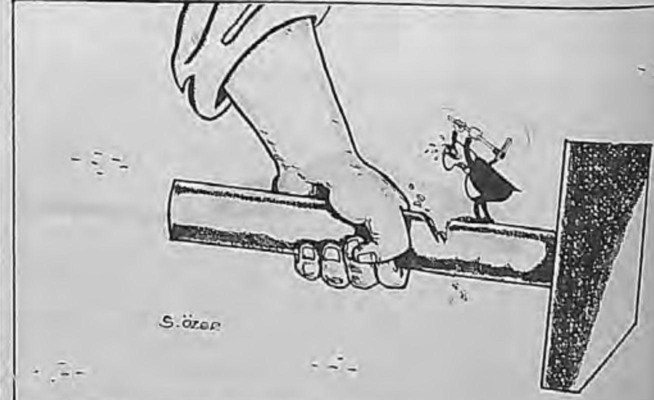
Tarım-İş Genel Eğitim sekreteri Mehmet Ceylan'ın divan başkanlığına seçilmesiyle birlikte yapılan kısa konuşmalardan sonra sendika şube çalışma raporunun görüşmesine geçildi.

ederek, işçilerin eğitiminin önem... durdu."

"İşçi sınıfını eğitselerdi. 12 Eyl... kasına (DİSK) sahip çıkardı. diy... rini belirtti.

"SENDİKA İŞÇİLERİN GÜC... NASIRLI ELLERİDİR, İŞÇİL... SESİNİ YANSITIR"

İlgiyle dinlenen eski bir işçinin ... sında Polanya örneği verildi. Wale... çi için korkmayıp cezaevine girdi...

"BESLEYİP SALDIKLARIMIZ SİNEK ÇIKTI"

Söz alan Yalova Atatürk İşletmelerinden Hikmet Yavuz, yaşanılan kötü ekonomik ve sosyal koşullara değindi. Bu koşulların düzeltilmemesinin nedeni olarak Genel Merkezdeki zıtlaşma ve iç çekişmelerin sonucu ortaya çıkan edilgen ve uzlaşmacı tutum üzerinde durdu.

Asgari ücretin sanayi ve tarım işçilerine göre ayrı ayrı değerlendirilmesine karşı çıkılması gerektiğini vurgulayan delege, "TİGEM (Tarım İşletmeleri Genel Müdürlüğü) 1988 sözleşmeleri günlük gerçeklerin gerisinde kaldı. 1475 sayılı yasa TİGEM'de uygulanmıyor. Genel Merkez tüm sorunlar üzerinde hiçbir şey yapmadı. Besleyip saldıklarımız sinek çıktı "dedi.

Eski Şube Başkanı Faik Süleymanoğlu'nun konuşması sırasında yoğun ve sert protestolar oldu. Karşılıklı sert tartışmalara dönüşen konuşma sırasında, konuşmacıya 15 yıllık şube yönetiminde yaptıklarının hesabı soruldu.

Sakarya Tarım İl Müdürlüğünden Hıdır Dede, sendika Genel Merkezinin kendilerini "süt sağılan bir inek" gibi gördüğünü ifade

İş Başkanınsa işçilerin cebinden ... krallar gibi yaşadığını söyleyen ... cı, "sendikanın eğitim hakkı old... çileri neden eğitmediğini'sordu. ... linçlendirin tarih önünde vebal al... yın'dedi. Bu sırada bir ... yerden "mücadele içinde eğitil... nir işçi" diye bağırarak ekledi. D... sonra "haklarımızdan önce kişi... lar. Sendikanın yaptığı sözleşme... rimiz yok. Oysa sendika işçilerin g... sırlı elleridir, işçilerin sesini yans... sak onlar (sendikacılar) var" diye... masını tamamladı.

Genel Merkeze yönelik işçi ho... nun dile getirilmesi, yer yer kabul ... ver de karşılık verilerek divan baş... sildi. Özellikle Genel Merkez ve es... netimlerinin uzlaşmacı tutumları... larının işverene peşkeş çekilmes... sert oldu. Bunda tarım işçilerinin ... lundukları kötü yaşam koşulları... sının rolü oldukça büyük. H... insanca yaşayabilecek ... demokratik haklar. İstiyorlar. H...

Bak. Sf. 7'de...

çi kurultayı işçi sınıfına çıkmaz sokak öneriyor

osyalist Partinin Düzenlediği Kurultay İşçi fının Birliğini Türk-İş'te Ararken, İşçiler ;adele Organları Olan İşyeri Komitelerini atın İçinden Bulup Çıkarıyor. Kurultayın Sonunda Oluşturulan Girişim nitesi Yaptığı Basın Açıklamasıyla Ufkunun rlılığını Göstermiştir.

ınıfı bahar direnişleriyle tüm bir toparstı. Umut serpti. Eylem fırtınası şu miş durumda. Ama değerlendirmeler antılar sürüp gidiyor. Herkesin yanıt sorular; işçi sınıfının eylemlerinin ana eri, işçi sınıfının şu anki konumu ve geneler bıraktığına dair.

aziran da Beşiktaş Tarihi Çay Bahçeüzenlenen Kurultaya yaklaşık 2000 kişi Kurultayın açış konuşmasını Sosyati Genel Başkanı Ferit İLSEVER yaptı. n kurultaya yönelik tavrını eleştirerek ıe başlayan İLSEVER konuşmasını; ırak, yeni işçi eylemlerinin önümüzdeki de boy vereceği teması üzerine kurdu.

DİVAN TEPEDEN İNME OLUŞTURDU.

konuşmasından sonra, Türkiye'nin r yanından gelen işçilerin delege olaıldığı kurultayda delegelerin iradesine ulmaksızın Sosyalist Parti olarak ka-Kurultayda delegelerin iradesine başvusızın Sosyalist Parti tarafından önceirlenmiş 5 kişilik bir divan oluşturuldu. n oluşum tarzındaki tepeden inmecirultayın, delege işçilerin özgür iradesi le yükselmiyeceğini gösteriyordu. Ta an itibaren, güdümlü bir tarzda belirli ıra doğru gönderilmek istenen bir ku-ı kısır, verimsiz kalabileceğinin gözden ıtulmaması gerek.

sorunlarının ele alınması anlamında ilk üzel bir çaba olarak değerlendirilmesi ı kurultay bazılarının siyasi kaygılarıylacı yaklaşımıyla sakatlanıyor ve **"bundan çıkaçak herşey bize bağlı, bize ait olsun'-**'mantığı kurultayın başlangıcına hemen mührünü vuruyordu.

İşçi kurultayı adı üstünde işçilerin konuşacağı bir kürsü olmadı. Fakat Sosyalist düzenlediği kurultay divanı yanlış bir düzenlemede bulunarak ilk önce işçi olmayan konuşmacılara söz verdi.

Kurultayda ilk konuşmaları işçilerin yapmaması işçilerde huzursuzluğa ve protestolara neden oldu. Aralarında Mehmet ALİ AYBAR, Mubil ZIRTILOĞLU Metin TÜRKER ve Salim USLU'nun da bulunduğu bir konuşmacıların sözlerini işçiler değişik şekilde susurdu. Islık, brova bravo, yuh ve sözlü sataşmalar mevyesini veriyordu. Pek çok konuşmacı işçilere nutuk atma sevdasını bu protesto usulleri sonucunda, edebiyle yarım bırakmak zorunda kalıyordu.

"BİRLİK KÜRSÜLERDE VE BEYAZ KAĞIDA ATILAN İMZALARLA SAĞLANAMAZ"

Söz sırası işçilere geldiğinde, işçi olmayan konuşmacıların yarattığı bezgin havadan dolayı, delegelerin dikkatlerini toplamaya-tam olarak- başarmadılar.

Dağınık bir görünün ortaya çıkmasına rağmen 50 işçi konuşmak için adını divana yazdırdı. Ancak zaman darlığından dolayı bunların ancak yarısı konuşabildi.

Konuşan işçiler çok değişik konuları gündeme getirdiler. Çevre, kadın geçlik öğretmen vs. sorunlarını işçilerin sorunlarıyla bir bağ temelinde vurgulayan konuşmacılar ağırlıklı olarak işçi sınıfının Nisan eylemleri üzerinde durdular. Ve bundan sonrasını kestirmeye çalıştılar. Konuşunların hemen hepsi Nisan eylemlerinin bir tomurcuk bir çıkış kaynağı olduğu noktasında hem fikirdi. Nisan eylemlerinin yarattığı olumlu iklimin iyi değerlendirilmesiyle başlayan ortak tekabül, bundan sonra neler yapılması gerekliliği noktasında ise farklı seslere dönüşüyordu.

Bazı delegeler bu kurultayın işçi sınıfının içinde bulunduğu durumu tesbit eden bir mercek işlevi görmesi gerekliliğiyle yetinilmesini istediler ve işçi sınıfının birlik sorununun süreç içinde işyeri komite ve konseylerin hayat bulubildiği bir mücadelenin örsünde dövülerek sağlanabileceği savundular. Birliğin zor ve meşakatli bir uğraş olduğunu belirten konuşmacılar, tepeden birleşmelerin işçi sınıfının gövdesinde bir nitelik değişimini beraberinde getirmeyeceğini, **"kürsülerde veya beyaz kağıtlara atılan ımzalar'**n işçi sınıfının birliğinin yaratılmayacağını dile getirdiler.

Bu düşünceleri dile getiren delegelerin dışında Sosyalist Partinin birlik alanına yönelik düşüncelerinin izdüşümüyle konuşan bazı delegeler ise "Türk-İş'i alt üst etmekten"Türk-İş'i değiştirmekten "bahsedip durdu. Birliğin bu denli kof ele alınması Türk-İş'e yönelik kavga verilerek oluşturulması şeklindeki düşüncelerin sakatlığı işçi sınıfının birliğini işçi sınıfının bir araya getirilmesi olarak görmesinde yatıyor.

Halbuki işçi sınıfının birliği ancak mücadele içinde bir birlik olabilir. Bu birliğin sağlanması için bu gün grev komitesi, işyeri sorunları komitesi, toplu pazarlık komitesi vs. adlarıyla oluşturulan örgütlülüklerin kapsamının geliştirilmesi, tüm sorunları içerecek bir hale getirilmesi, kalıcılaştırılması ve aşağıdan yukarı doğru merkezleştirilmesi gerekmektedir. Kimilerin dediği gibi bunlar "keşfedilmiş" değildir. Hayatın içinde kökleri olan önermelerdir. Sorun onları bugünkü halinden kurtarmak sistemleştirmek, işçi sınıfını bu örgütlülüklerin temelinde geleceğe yöneltmektir. Bölük pörçük artaya çıkan, kalıcı olmayan, hedefleri sınırlı (belirsiz) örgutlülüklerin o haliyle yetinmek kitle kuyrukculuğunu beraberinde getirir. Amaç işçi sınıfını taban örgütlülükleri yoluyla kendi sorunları etrafında bir araya getirmek ve geleceğe yöneltmektir.

"TÜRK-İŞ'İN DEĞİŞMESİ" SORUNU

Hal böyleyken, işçi sınıfının taban organizasyonlarının işler kılınması henüz tam söz konusu değilken, tutup herşey hazırmışcasına, eksiği sadece işçi sınıfının "kendi Walessa'larını" yaratamamış olmasında aramak Türkiye ve Polonya'yı elma ve armutları birbirine karıştırmaktan başka bir sonuç vermez.

Kurultayın sonunda ise Kurultay "iradesini" geçirecek bir girişim komitesi oluşturuldu. Girişim Komitesi bir basın açıklamasıyla amaçlarını kamuoyuna duyurdu.

Kimi demokratik talepleri de içeren basın açıklaması kurultay düzenleyicilerinin mantığınıda bütünüyle ele verebilecek nitelikte.

"Bütün siyasi partilerin katılabildiği adil ve demokratik seçimlerle oluşan parlamentonun en yüksek karar organı olduğu bir demokrasi "istemiyle yola çıkan Girişim Komitesinin ülke için öncelikle " burjuva demokrasisi arayışına çıktığırahatca anlaşılıyordu. "Yüce parlamentonun ve "demokratik seçimlerin" bu sistemin asli öğeleri olduğu anlaşılıyor.

İşçi sınıfının birliği sorununa yaklaşımı oldukça sığ ve tehlikeli olan Girişim Komitesi bu konuda, basın bildirisinde bakın neler söyluyor "**"Tüm sendikalar ve konfederasyonlar gönüllülük temelinde ve sendikal demokrasiye dayalı olarak, Türkiye sendikal hareketinin ulusal düzeyde birliğini sağlamak üzere çalışmalıdır"**

Şu anki bütün sendikalardan ve konfederasyonlardan, işçi sınıfının birliği için iyi niyetli çaba bekleme gülünçlüğü ve gafletine düşen komite, işçilerin birliğini sarı, faşist sendika ve konfederasyonların engellediğini, onların işçi düşmanı politikalarını es geçiyor. Körle yatanın şaşı kalkacağı misali işçi sınıfının birliğini sağlayalım derken işçi sınıfının birliğinin ötesine savrulmak hiç de zor olmaz,

İşçi sınıfının birliğini mücadelenin ve tabanın yarattığı bir birlik olarak algılamayan Girişim Komitesi bütün dikkatleri son günlerin moda sloganı olan "Türk-İş değiştirilmelidir" üzerinde yoğunlaştırıyor. Ve hatta, sanki Türk-İş'in demokratik bir yapısı gibi "Türk-İş daha da demokratikleştirilmelidir" diyebilmekte.

Basın açıklamasının karışık bir kafanın veya -kafaların ürünü- olduğu her halinden belli oluyor. Örneğin açıklamada devletin işçiyi ezmesinde araç olan kamu-işveren sendikalarının kapatılması istenirken, özel sektör patronlarının örgütlerine karşı işçilere bir şey önerilmiyordu.

Kamu ve özel sektör işveren kuruluşlarının aynıçatı altında toplandığı bir dönemde tutup yüzleri sadece devletin patronluğuna çevirmek gerçekçi değil, bununda ötesinde aynı zamanda hedef saptırıcı.

DEMOKRASİYİ ONA İHTİYAÇ DUYANLAR GETİREBİLİR

Yeni bir anayasa, TCK'nın 141,142 ve 163'üncü maddelerinin kaldırılmasını savunan Girişim Komitesi, tüm bir Türk Ceza Kanunu, Medeni Kanun, iş konunu vs. ortada dururken, tutup dikkatleri 141, 141 ve 163'üncü maddelerin üzerine çekerken aslında gericilere ve egemen çevrelere göz kırpmaktadır.

Demokrasiye ancak ona ihtiyaç duyanlar getirebilir. Gerçekte işçi sınıfı ve ezilen kat-

Bak. Sf. 7'de (İŞÇİ KURULTAYI...)

S-İŞ'te kanan nallar ya lacak, ya parılıp lacak"

uzlaşmacı Tes-İş Genel Merkez yöne-Sonun İstanbul uzantası Faruk Büyükın oyunları sonucu İst. 1. No'lu şube değiştirildi. Bunun uzantısı olarak 8 ız'da yapılacatk Genel Kurul ileri bir ertelendi. Genel Kurulu yapmakla göirilen Kayyum Sendika Genel Merkez ilerini yeni tarihi belirlemeye çağırdı. diği gibi Tes-İş Genel Merkezi İstanbe yönetimini görevden aldırtmış, işı sendika şubesini kaçırarak kendi isır yönetimi seçtirebilmenin oyunlarınişti.

İş Merkez Yöneticileri İstanbul Şubeesinin değiştirildiğini 11.5.1989 tariBölge Çalışma Müdürluğüne, TEK Bölürlüklerine ve İstanbul Valiliğine bilını iddia ederek, İlçe Seçim Kurulunun nni sağlamışlardı. Ancak Gerek Bölışma Müdürluğünde ve gerekse TEK Müdürlüklerinde böyle bir bildirimin ğını gösterir tek bir kayıt yok. İstanliliği ise böyle bir bilgilerinin olmadıluyor. Kısacası Kayyum atanması ontarihle yaptıkları işlemleri gösterir belıhte. Ama adres değişikliğini İlçe Serullarına kabul ettirdiler.

um'un Genel Kurul tarihine ise "Senenel Merkezi ile mutabakata (Görüş varılması gerekçeli itiraz kabul edildi. ızı kabul eden Şişli İlçe Seçim Kurlu'ha önce kendilerinin "sadece seçimmakla görevli oldukları" yönlü bir ka-. Şimdi görev ve yetkilerinin sınırını Kurulların açılmasına kadar genişletileri düşündürdü. Ama işçiler dünden kararlı olarak mücadeleye devam

um şimdi Genel Merkezi Genel Kurul tesbit için toplantıya çağırıyor.

işçileri işyeri Komite ve Konseyleriyıttıkları mücadelelerinde çoğalarak yur. Yaşam onların ufkunu genişletirken ı temel bilgilerle örgütlülüklerini büyütüyor, güçlendiriyor. Her engeli aşmanın yollarını bulmak artık sorun değil. Tıkanan her kanal ya açılacak ya koparılıp atılacaktır. İşte İşyeri Komite ve Konseylerinin işlevleri en somutunda kendini gösterirken Sınıf ve kitle Sendikasını yaratmanın işyerleri temelinde yükseleceğini kanıtlamaktadır. Tüm işkollarındaki işçiler TEK işçiler TEK işçilerinin bu mücadelesinin öğretisine dikkatlerini vermelidirler.

TES-İŞ Yöneticileri öfkeli...

"İşçilerin Sesi gazetesinde sendikamızla ilgili yazılar yazıyormuşsunuz. Biraz önce Adapazarı şube başkanı aradı. Bize 'sarı sendikacı' diyormuşsunuz kardeşim".

Yukardaki cümleler Tes-İş mali sekreteri Hasan Coşar'a ait. Geçtiğimiz günlerde toplu iş sözleşmesini imzalayan Tes-İş yöneticileri, kaybettikleri şube kongrelerinin hezeyanıyla, imzalanan sözleşme metini ve sözleşmeyle ilgili görüşlerini almaya gittiğimizde bizi gayet soğuk.karşıladılar. "Sarı sendikacı" deyimini kabul etmeyen ancak bunun yerine başka bir renk de önermeyen Hasan Coşar düşmanın gizli planlarını ele geçiren muzaffer bir komutan edasıyla devam etti.

"Tabandan yukarıya doğru sendikamız ele geçirecekmişsiniz, Niçin işçilerimiz arasında bunlar işçiyi satıyor diyorsunuz kardeşim ? Böyle gezetecilik olmaz".

Engin bilgisini bu kez de gazetecilik konusunda dökturerek ortaya seren Coşar sözünün burasında gazetemizin işçileri arasında okunan bir yayın olduğunu ancak bundan böyle gazetemizi işyerlerine sokmayacaklarını "**İşçilere okutmayacaklarını**"söyledi. "Sarı olmayan" (!) sendikacı Coşar işçi ve sendika ilişkisinden ne anladığını da söyle açıkladı. **"Bizim işçilerimiz, sendikasını sever sözünü dinler.** Az kalsın 'bizim işçimiz hiçbir olayda çıtını çıkarmaz, uslu uslu oturur' diyecekti ki sanırız yakın zamanda yapılan vizite, vs, eylemlerini hatırlayarak sustu. Mali sekreter Coşar soyadını hakettirecek bir çoşkunlukla lafını esirgemeyerek konuşmasını tamamladı. " Şubelerimizi ve işçilerimizi uyaracağız. Hakkımızda yazdığımız yazıları tekzip edeceğiz Bundan sonrada size hiçbir bilgi, belge yok. Size hiçbir şey vermiyeceğiz. Bundan sonra bizi rahatsız etmeyin kardeşim".

Tes-İş yöneticilerinin rahasızlığı, işçilerin yükselen sesindendir. Sınıf ve kitle sendikal anlayışının işçi sınıfı içinde yaygınlaşması ve benimsenmesi Tes-İş yöneticilerini oturdukları koltuklarında rahatsız ediyor. Gazetemiz "İşçilerin Sesi"dir. Enerji işçilerinin de sesi olmaya devam edecektir.

TÜRK-İŞ içinde maden işçilerine yeni tuzak hazırlığı

Türk-İş yöneticileri Maden İşçileri Sendikası ile Genel Maden-İş sendikalarını birleştirmeye çalışıyor. Maden İşçilerinin güçlü tek sendikaya sahip olması adı altında oynanan oyunun arkasında işçilerin tekpkisinden korku yatıyor.

12 Eylül ve onun getirdiği sendikal yasalar Türk-İş yöneticileri kadar Maden-İş yöneticileri kadar Maden İşçileri Federasyonu yöneticilerini de çok sevindirmişti. DİSK ve bağlı sendikalarının yargılanması ve işçilerin tepesine çöreklenerek sürdürecekleri ağalığın sevincini yaşıyorlardı. Enerji girdisi kömürde ve stratejik madenlerde grev yasağının da getirilmesi zaten suskunlaştırılan işçilerin ensesinde boza pişirmelerine yetmişti artmıştı bile.

Ancak sendika ağalığının, ksarı sendikacılığın bu nimetlerinden yararlanacakların çokluğu pazarlığı gündeme getirdi. Sonuçta Zonguldak merkezli GENEL MADEN-İŞ ile MADEN İŞÇİLERİ SENDİKASI kurarak saltanatlarını başlattılar. 12 Eylül'ün kılıcının iki tarafınında kestiği dönemde işverenlerle "al gülüm ver gülüm" pazarlıkları sürdü. İşçilerin en ağır işkolunda çalışmalarına karşın en düşük ücretlerle, hiçbir güvencesi olmayan bir düzende çalışmalarına "evet" dediler.

GREV YASAKLARININ KALMASI, İŞÇİLERDE BAŞLAYAN KIPIRDANMA SARI, SENDİKA AĞALARINDA KORKUNUN BAŞLANGICI OLDU.

Grev yasaklarının kalması maden işçilerinde kıpırdanmanın başlangıcı oldu. Hayat pahalılığına, zorbalıkla sürdürülen çalışmanını dayanılmazılğı da eklenince kıpırdanma arttı. Maden işçilleri, işverenlerin 12 Eylül alışkanlığı ve Özal politikaları karşısında "GREV YAPALIM" seslerini yükseltti. Sendika merkezlerinin sözleşmelerde tek yetkili olması, sözleşmelerden işçilerin son anda haberdar olabilmeleri tepkileri hızlandırdı. Öyle ki, işyerlerinde yapılan delege seçimlerinde sandıklara atılan oylarla kazananlar, listelerin değişikliğie bile ses çıkarmayana maden işçileri sendika şubelerini basmaya başladılar. Sarı sendika ağlarının yüzelerine tükürüyor, hakaretler yağdırıyorlardı. Ama işçilerin sırtından kene gibi beslenen bu sendika ağalarına yapılanlar vız geliyordu.

Zonguldak maden işçilerini işverene satan ağlara işçiler tepkisini gösterince ağa Mehmet

Bak. Sf. 7'de (Türk İş İçinde...)

BELEDİYE İŞÇİLERİ DERT KÜPÜ

● *Yerel Seçimlerden Sonra Sorunları Daha da Artan Belediyelerde Asıl Yükü İşçiler Çekiyor. Birçok İlde Maaşlarını Bile Alamayan Belediye İşçileri Bir Yandan İşten Çıkartılma Endişesini Taşıyorlar.*

Belediyeler, özellikle 26 Mart yerel seçileri sonrasında girdikleri darboğazla hizmet veremez duruma geldi. Siyasi çekişmeler ve "ağa", "dayı", "gönül borcu" ilişkilerinden dolayı işten çıkarılmaların da yoğunlaştığı belediyelerde, tüm bunlaran cefasını belediye işçileri çekiyor. Birçok il ve ilçede işçilere maaş ve ikramiyeleri ödenemiyor. İşte bu konuda birkaç örnek:

Van'ın Yüsekova ilçesinde 19 aydır, Diyarbakır'ın Lice ve Çınar ilçelerinde 10'ar aydır, Mardin'in Cizre ve Derik ilçelerinde 15'er aydır, Mardin'in Gercuş ilçesinde 12 ydır, Elbistan Nurhak'ta 15 aydır, Sürtin Kurtalan ilçesinde 14 aydır maaşlar ödenmiyor.

Bunlar, göze batan örnekler. Bunun dışında aylardır maaşını alamayan, sosyal haklarından yararlanamayan, ikramiyelerini alamayan binlerce belediye işçisi var.

Sorunlar bununla bitmiyor. İşten çıkartmalar, kadro değişiklikleri belediye işçilerini tedirgin eden başka bir yön. Yerel seçimler öncesinde "verilen sözler" tutularak birçok belediyede işten atmalar, işe almalar, kadro değişiklileri yapılıyor. Sadece Çankaya Belediyesinde (son 1 ayda) 701 işçinin kadrosu iptal edili. Son dört aydır 1800 Geçici, 50 kadrolu işçinin işten çıkartılmış olması da olayın boyutlarını gösteriyor. (Türkiye genelinde)

Yine, Ankara il sınırları içindeki Yahşıhan Belediyesinde geçici işçiler girdi-çıktı yaptırılarak sözleşme zammından yararlandırılmayıp, asgari ücretle çalıştırılıyor.

Böylesine yoğun işten çıkartmaların olduğu bir dönemde, işçi haklarının korunması ise sadece tazminatların alınması olarak algılanıyor.

Belediyelerdeki gelişmelerin önemli bir yönünü de Hizmet-İş'in üye avcılığı oluşturuyor. Belediye işçileri, Hak-İş konfederasyonuna bağlı Hizmet-İş sendikasının, özellikle Urfa, Konya, Kahramanmaraş gibi Refah Partili belediye başkanlarının bulunduğu illerde, sahip olduğu nüfuzu kullanarak üye toplamaya çalışmasından yakınıyorlar.

Hizmet-İş'in bu "çabaları" öyle boyutlara ulaşmış ki, belediye işçilerini kendi bünyesine çekmek amacıyla işten çıkartma tehditlerine bile başvuruyor. Bunun canlı örneği Urfa Belediyesinde yaşanıyor. Urfa Belediyesinde, geçici işçi oldukları gerekçesiyle işçilerden bir bölümüne toplu sözleşmeden doğan hakları ödenmiyor. İşin özünde ise bu işçilerin Belediye-iş'e üye olmaları yatıyor.

Hizmet-İş'in bu tutumu, kendi düşüncesinden başkasına yaşam hakkı tanımama anlayışını da ortaya koyuyor. Ve aynı zamanda önemli bir noktaya dikkat çekiyor. Çünkü Hizmet-İş'in (dolayısıyla Hak-İş'in) özdeki bu, başka düşüncelere şans tanımama mantığı ileri boyutlara ulaşabilecek bir tehlike.

Yaşanan bunca olumsuzluğa karşı belediye işçilerinin ortak tavır geliştirememesi ise, saldırılara zemin hazırlanmasını kolaylaştırıyor.

İşçilerin ortak tavır alabilecekleri, yaşadıkları sorunlara ortak çözümler üretebilecekleri ve geliştirecekleri mücadele anlayışıyla sendikaları üzerinde zorlayıcı olabilecekleri işyeri örgütlülüklerinin yaratılması, işten atılmalar, Hizmet-İş'in tehditleri gibi olumsuzlukları da önleyecektir. Yaşanılan sorunların sadece o belediye sınırları içinde düşünülmeyip, tüm belediye işçilerinin sorunların çözümüne katkıda bulunması, bu yönde atılacak ilk adım olacaktır.

İşçilerin ek zam isteğinden kaçanlar milletvekili maaşlarını arttırmanın peşinde

KARAR VE ÇÖZÜM İŞÇİLERDE

● *İşçilerin ek zam isteğinden kaçanlar milletvekili maaşlarını arttırmanın peşinde*

● *Bu yılın Sözleşme Görüşmeleri Devam Ederken, Ek Zam Sözleri Veren Hükümet, Konuya Duyarsızlıkta Özel Sektör İşverenleriyle Adeta Yarış Ediyor.*

● *İşçilerin Zorlamasıyla Hareket Eden Sendikalar İse İşi Oluruna Bırakarak Bu Senaryoyu Tamamlıyorlar.*

Milyonlarca işçiyi ilgilendiren ek zam konusunda işverenler, hükümet duyarsız kalırken, milletvekili maaşlarına yapılacak zam konusunda açıklama üstüne açıklama yapılıyorlar.

Bu yılın sözleşme görüşmeleri devam ederken, sözleşmelerin imzalanmasının hemen ardından ek zam sorununun ele alınacağını ve çözümleneceğni belirten Devlet Bakanı Cemil Çiçek, bugün,"... Ek zam olayı ile şimdilik ilgilenemeyiz." diyor. Ama iş milletvekili maaşlarındaki zamma gelince yetkili ağızlar açıklama yapmada birbirleriyle yarış ediyorlar.

Sendikaların konuya ilişkin tavırları ise farklılık gösteriyor. Belediye-İş adına yapılan açıklamalarda; "...Bizim ek zam talebimiz 26 Mart seçimleri öncesinde vardı. Kamu işverenleri sendikasına başvurduk. Seçimler öncesi de belediye başkan adayları ek zam konusunu bolca işlediler. Ama bugüne dek hiçbir gelişme olmadı. Taşra sözleşmelerimizde ek zam aldığımız halde, büyük sözleşmelerimizde (İstanbul, Ankara, Adana gibi) henüz bu yönde bir adım atılmadı. Gerçekte ek zam konusu gündemimize kendiliğinden girdi. Asıl sorun belediye işçilerine maaşlarının ödenmemesi. İki yıla yakındır maaş alamayan işçimiz var. Durum böyle olunca aylardır normal maaşların ödenmemesi yanında ek zam konusuna gerektiğinden fazla ağırlık vermek çok iyimser bir davranış olur." deniyor.

Belediye-İş'in ek zam talebine ilişkin tavrı kendiliğinden gelişiyor. Genel merkez bu konuya ilişkin eylemliliğe girmenin "gereksiz" olduğuna inanıyor ve sorunun yeni toplu sözleşme döneminde de çözümlenebileceğini savunuyor.

Özgıda-İş'te ise gelişmeler, sendika ve işçiler açısından farklılık gösteriyor. 9 Haziranda sakal bırakma eylemine başlayan Özgıda-İş'e üye işçiler işverenle, kendi güçleriyle mücadele etmek zorunda.

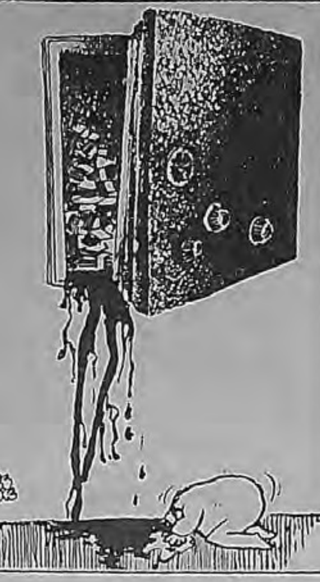
Özgıda-İş, ek zammı savunur görünürken, diğer yandan sorunun önümüzdeki sözleşme görüşmelerinde çözümlenmesini ister bir tavır sergiliyor. sendika bu kararsızlığıyla işverenin karşısında işçileri yalnız bırakıyor.

Türk Metal'de, işçilerden yükselen taleplerle harekete geçmek zorunda kalan sendika, bugün ek zam talebinin ateşli bir savunucusu görünümünde. Ancak Türk Metal'in bu tavrı, işçilerden gelecek bir hareketliliği kontrol altında tutmak isteminin ötesinde bir çaba değil gibi görünüyor. Türk-İş'in bile sağında yeralan Türk Metal'in samimiyetine ne denli güvenlilebileceği de ayrı bir konu. Bugüne kadar, yapılacakların hep lafta kalması, somut bir adım atılmaması da buna işaret ediyor. İŞÇİLER, OYANAN BU OYUNLARI KENDİ GÜCÜ VE BİRLİĞİYLE HAREKET EDEREK BOZMALIDIR.

Hükümet ve işverenler duyarsızlıkta yarış ediyor. Sendikalar oyalayıcı bir tutum içinde. Her konuda olduğu gibi ek zam esorunun da işçiler kendileri omuzlamalı ve bu doğrultuda sendikalarını zorlamalıdır. Çünkü sendikaların ve Türk-İş'in bu yöndeki "çabaları" birkaç resmi yazışmanın ötesine geçmiyor. İşverenlerse yaratılan bu senaryodan memnun, ek zam talebini kafalardan silmeye çalışıyorlar.

İşçi sınıfı her zaman oyananagelen bu oyunu bir kez daha yaşamamak için (ek zam telebi kendisini doğrudan ilgilendirmese de) kendi gücüyle ve birliğiyle harekete geçmelidir. Bu sayede işverenlere ve hükümete (onların tüm keyfiliğine karşı) hakkı olanı alabileceğni, sendikalarına ise hak alma kavgasının naşıl olması gerektiğini göstermelidir.

İŞÇİLERİN SESİNE...

"KARARLIGIMIZI SÜRDÜRECEGİZ"

Teklas fabrikası Alibeyköy'de iken fabrika dikensiz gül bahçesi idi işveren için. Fabrika, Gebze'ye geldiğinden beri, işveen görmediği taleplerle ve bu talebi savunan kararlı isçilerle karsılasmıştı.

Bir süre önce grev aşamasından dönen fabrikaya, sınırlı fakat geçmişle kıyaslanmayacak haklar sağlanıyordu. Ancak sözleşmeden dolayı işçilerin yüzünün gülmesi fazla uzun sürmedi. İşveren vekilliğine Oytun Atavuz adlı bir avukat geldi. Bu avukat, işçi düşmanı MESS'te T.Özal, Halit Narin gbii adamlarla çalıştığını söyluyor, "Birliğinizi kırmak için herşeyi yaparım. Her eylem yapışınızda işçi atacağım" diye açıkça meydan okuyordu.

Sözleşmenin bağıtlanmasından bu yana 28 işçi atıldı. En son, iki kalifiye işçi daha işten atıldı. Artık fabrika yönetiminden çok, bu avukatla muhatap oluyoruz. Ve "daha da adam atacağım" diyor. Bir yerde elimiz kolumuz bağlı sanıyor. Fakat sürekli bizi yasa dışı yollara itmek istiyor.

Biz kararlılığımızı sonuna kadar sürdüreceğiz. Dost, duşman herkes bunu bilmesi için bu açıklamayı uygun gördük.

Teklas Kauçuk San. Tic. A.Ş. İşçileri

Sözleşmeli Personel İle

Örgütsüzler Cumhuriyetin doğru marş marş

Sözleşmeli personel ile sendikalar yok edilmek istenmekte ve KİT'lerin bu şekilde sermayeye daha kolay peşkeş çekileceği hesaplanmaktadır.

Ulkemizde son yıllarda yaygın bir biçimde sozleşmeli personel uygulamasına girişildiğini görüyoruz.

Halbuki, 657 Sayılı Devlet Memurları Yasasının genel hükümlerle ilgili bölümünde sözleşmeli personel zorunlu hallerde (sınırlar tutulmuş ve özel bir meslek bilgisi-uzmanlık şartına bağlanmıştır. Zaten 1985 yılına kadar da pek yaygın kullanılmadığına tanık oluyoruz.

Sözleşmeli personelle ilgili asıl gelişmeler hükümetin 1985 yılında konuyla ilgili Kanun Kuvvetinde Kararname yayınlamasıyla başladı.

Sözleşmeli personel pratiğine de ilk önce kamu kesiminde geçildi. Ve ilik elden bir bölüm memur sözleşmeli personel haline getirildi. Göz boyamak içinde sözleşmeli olanlara yuksek ücretler verildi. Amaç ise sözleşmeli oltasına daha çok balığın takılmasını sağlamaktı. Nitekim bu uygulamının sonrasında görunume aldanarak sözleşmeli olan epeyce çalışanın bulunduğunu görüyoruz.

Sozleşmeli personel düzenlemesi ,çalışan açısından büyük riskleri, tehlikeleri beraberinde getirmektedir. Her şeyden önce sözleşmeli olanların iş güvencesi ortadan kaldırılmakta ve çalışan yöneticilerin insafına terk edilmektedir. Yine sözleşmeli olan elemana kıdem tazminatı ve emekli ikramiyesi ödenmemektedir. Bu durumda, çok yönlü baskı sözleşmeliyi kuşatmakta, hareketsiz bir halde tutmaktadır. Çalışan kişi iş akdini baskı sözleşmeliyi kuşatmakta, hareketsiz bir halde tutmaktadır. Çalışan kişi iş akdini imzaladıktan sonra da her an, her koşulda çalışmaya mecbur olma durumuyla karşı karşıya bırakılmalıdır. Yani sözleşmeli personel açısından çalışma saatleri diye bir tabir sözkonusu olmamaktadır. Bunların ötesinde sözleşmeli personel kendi çalışma sahasının dışında çalışmaya da -gerektiğinde- tabi tutulmaktadır.

Sözleşmeli personelle ilgili önemli espirilerden bir tanesi de iş akdinin bireyselliği körükleyip, çalışanların toplu hareket etmesinin engellenmesidir.

Kamu kesiminde sözleşmeli haline getirilen bir bölüm memurun ötesinde işçiler de sözleşmeli personel olmaya zorlanmakta ve yer yer de sözleşmeli haline getirilmektedir. Sözleşmeli statüsüne tabi olan emekçilerin sendikal faaliyetlerde bulunması yasaklanmıştır. sendika üyesi olan işçi sözleşmeli olduğunda sendikadan ayrılmak zorundadır. Buradaki ana amaç ise sendikaların güçsüz dü
ve nihayetinde dağıtılmasıdır. Bu
ILO'nun (Uluslararası Çalışma Örgü
yasası sayılan ve üye olan tüm devlet
layan 87 Sayılı Örgütlenme Özgürlü
leşmesine aykırıdır.

SÖZLEŞMELİ PERSONEL UYGULAMASI ÇAĞDAŞ ÇALI HUKUKU İLE ÇELİŞİR.

Örgütsüzleştirilmiş, istenilen saha
tırılabilen, çalışma saati düzeni olma
lışanlar aracılığıyla KİT'lerin o çok
düşük kapasiteli üretimden kurtarıl
rimlileştirileceği ve böylece daha kol
çimde özelleştirileceği varsayılmış
geri bir teknolojiye sahip KİT'lerin
lik sınırının belli olduğu düşünüldü
özelleştirmelerin öyle kolay kolay g
meyeceği görülmektedir.

Sözleşmeli personel uygulamasını
çalışma hukuku ve sosyal devlet ilke
ilişkisi bulunmadığını da son derece

Bugün bazı sendikalar sözleşmeli
düzenlemisinin fiiliyata dökülmesiyle
te üye ve yetki kaybı tehlikesiyle yüz
miştir. Ör. Hava-İş Sendikası üye
1/4'ünü şimdiden kaybetmiştir.

80'le birlikte neredeyse gösterm
kuruluşlarına dönüştürülen sendikala
kümet ve işverinin kendilerini iyice y
ye yönelik bu taktiğe karşı geniş çapl
testoya griştiklerini söylemek mümk
dir. Cılız bir ki sesin dışında her zam
ğu gibi bu seferde kabullenildi.

Sözleşmeli personel Kararnameler
yasaya aykırılığı dolayısıyla çeşitli
açıldı.

İlk önce, epeyce üye kaybına
Hava-İş Sendikası İstanbul 5. nolu
kemesinde sözleşmeli personel ile ilg
dava açmış, iş mahkemeside sözleşm
tali için Anayasa Mahkemesine
başvurmuştur. Bir zaman sonra da
görüşen Anayasa Mahkemesi de s
Kararnamesinin çeşitli yönlerden A
aykırı bulmuş ve iptal etmiştir.

Gerçekten de nereden bakılırsa
sözleşmeli personel uygulaması burj
na, çalışanlara yöneltilmiş bir saldır
ka birşey değildir.

Yine, sözleşmeli personel, devek
li ne deve ne de kuş sayılmaktadır.
işçi de sayılmayan bu "garip yarat
ticilerin her dediğine evet demek

Bak. Sf. 7'de (ÖRGÜTS

Önümüzdeki dönemde Türk-İş'in büyük kongresi yaşanacak. Türk-İş kongresine doğru gidilen şu günlerde de bağlı sendikaların delege seçimleri, şube kongreleri ve sendika genel merkez kongrelerine gidiş hızlandı.

İşçiler, sendikalarda söz ve karar sahibi olmaya ve sendikalarını denetlemeye, bugün dünden çok daha fazla gereksinme duymaktadırlar. Çünkü işyeri temelinde yürüyen mücadele işçilere 40 yıldır sırtlarında boza pişiren sarı, gangster ve uzlaşmacı sendika yönetimlerine karşı mücadeleyi de öğretmektedir. Geçtiğimiz bahar aylarındaki işçi eylemleri, siyasi iktidarın yanısıra sarı sendikacıları da rahatsız etti. Sendika ağaları, işçi sınıfının nefesini kalın enselerinde, kolduklarını ise sallantıda hissetiler. Bundandır ki, 12 Eylül ile gelen sendikal yasa (k) ların gölgesinde, yasa (k)ların kendilerine sağladığı her türlü avantajların sahtekarlıkların ve üç kağıtların üzerinde sıcak koltuklarını sağlamlaştırma derdindeler. Bunu sağlamak için ise delege seçimlerinden başlayarak sendika şube kongrelerinden genel merkez kongrelerine kadar her aşamada, her türlü katakulliyi çevirmektedirler.

Durum böyleyken sendıka yönetimlerine karşı erilen mücadele ise "muhalefet çalışması" olarak adlandırıldı. Hemen her sendikada, her işkolunda sendikacılara karşı, kendini "muhalefet" diye yanlış bir deyimle ifade ediyor işçiler...Yönetimlerde olanlara karşı verilen mücadele "muhalefet çalışması" olarak adlandırıldığı zaman hedef yalnızca sendika yönetimini ele geçirmek olarak belirlenecektir. Ve bu çalışma sendika yönetimi kazanılsın ya da kaybedilsin, seçimlerden sonra biten çabalar olmaktan öteye gitmemektedir; ki böyle olması da doğaldır. Çunkü mücadeleyi kucaklamayan, dar bir bakış açısının ürünüdür.

İçinde bulunulan zorluklardan dolayı herkes, "bu yönetim değişsin" diyor. Eğer soruna böyle bakılırsa, işçiler bu yönetimleri 3 yıl sonra bir kez daha değiştirmek zorunda kalacaklardır. Eğer mesele yalnızca yönetimleri değiştirme olarak konursa işçiler üç yıl sonra aynı durumda olacaklardır. Çünkü mevcut yönetimleri şöyle ya da böyle işçiler göreve getirdiler. İşçiler her kongrede yönetimleri değiştirmeyi hedeflerlerse kendilerine ve yaşamlarına ilişkin elle tutulur birşey yapamayacaklardır.

Süren kongreler ve delege seçimlerinde işçilerin bilinçlerini yoğurarak ortak davranmayı engelleyen, olumsuzlukları ortadan kaldırma yerine işçilerin arasında suni çelişkiler yaratan sandalye kavgası ve yönetimi ele geçirme kaygılarıyla işçilerin değil yalnızca bir grubun (kendisi gibi düşünenlerin) temsilcisi olma hevesi güdenlerin sınıf içindeki etkinlikleri, yabana atılacak türden değil. Bu tür anlayışların yaptıkları, sınıfa yarardan çok zarar vermektedir. Sürmekte olan delege seçimleri ve kongrelerde "Bu işleri Türk-İş içinde halledelim" diyerek sınıfı doğrudan mücadele içine girmekten alıkoymaktadırlar.

Kongrelerde alınan tavırlar sınıfın mevcut potansiyelinin içini boşaltmaya yöneliktir.

Delege seçimleri ve kongrelere nasıl bakmalı?

Geçilen dönemde yaşanılan olumsuzlukların çözüm önerisi olarak yönetimleri değiştirme sunulmaktadır. Meseleyi bu tarzda koymak yapaylık taşımaktadır ve özünden koparılarak kavranmaktadır. Kongrelerde işçilerin önüne "yönetimleri değiştirme" gibi sığ ve sorunu tek başına çözmeyecek bir hedef konmaktadır. Yalnızca yönetimleri değiştirmeyi hedeflemek, sadece bir avuç delegeyi mücadelenin içine çekmektir.

Oysa yapılması gereken programlarını yaratarak, tüm işçilerin kongrelere müdahale etmelerini sağlamaktır. Programlarıyla mücadelenin içine giren tüm işçiler neler yapabileceklerini somut olarak göreceklerdir. Öyle ise acil görev bunu başarmaktır.

Kongrelere bakarken,

* İşçilerin söz ve karar sahibi olması perspektifinden yola çıkılmalı.
* Çalışmanın daha geniş yürütülmesi zorunluluğu kavranmalıdır, yani sorunun nasıl çözuleceği yolunda doğru, devrimci politikalar üretilmelidir.

● *Delege Seçimlerinden, Genel Kurullara, Toplu Sözleşmelerden, Grevlere Kadar, Bütün Çalışmalar Devrimci Sendikal Yapılanmayı Yaratma Yolunda Duraklardır.*

Özcesi sorunu çözecek yollar aranmalıdır. Bu ise sabırla olacak bir iştir. İşçilerin sendikalara bakışlarını ve ne istediklerini netleştirmeleri gerekir. Mücadele süresinde kendilerini net bir şekilde ifade etmelidirler. İşçilerin önünde duran görev kendi sınıf ve kitle sendikalarını yaratmaktır. Sendika kongrelerinden toplu sözleşmelere ve grevlere kadar tek tek işçilerin kişisel sorunlarına varana dek tüm sorunların çözümlenmesi, yolunda pratik adımları atacak bir bakışla yola çıkmak gerekir. Doğru ve tutarlı bakış açısı budur.

Bu perspektif sürekli kılınmalıdır. Sürekli kılmak ise işyeri yapılanmalarını yaratmakla olur. Bu süreklilikle birlikte işyeri yapılanmaları uzun vadeli hedeflerin yanısıra (ki, bu devrimci sendikal yapılanmanın yaratılması hedefidir) önüne çıkan sendika kongrelerine de müdahale edecektir. Sessiz ve durgun kitleler (!) bu çözümlemeleri destekleyeceklerdir, çünkü bunlar kendi kafasındaki çözümlemelerdir.

Sendika kongreleri geçmişin değerlendirildiği, bugünü tespitten yola çıkarak geleceğe yönelik önermelerin belirlendiği biraraya gelişler olmalıdır. Belirlenen önermeler doğrultusunda sendikaların politikaları saptanmalı, bu politikaların gerektirdiği program ve kararlar alınmalıdır. Bu politikalar ve kararların tüm işçilerce hayata geçirilmesi yolunda görev bölüşümü yapılarak yönetici arkadaşlar seçilmelidir. Yönetimde görev bölüşümü yetki ve sorumluluk; yetenek ve beceri açısından bir kademelendirmedir. Yani yönetici ile bir işçi arasında hiçbir fark olmamalıdır. Ancak yöneticilerin sorumlulukları daha fazla olduğu için yetkilidirler. Olay böyle kavranmalıdır. Sendika yöneticilerinin yaptığı işi bir meslek değil, sınıfın sorunlarını çözme sorumluluğu olarak kabullenmeleri gerekir. Bunun için yöneticilerin;

* Gerçekten kararlı, bilinçli ve tutarlı olmaları,
* Geldikleri yerdeki işçilerin, yönetime kendi özgüçlerini oturtmalarını sağlayacak olan sendika yönetimini denetlemeleri için çaba göstermeleri gerek koşuldur. Çünkü sendikalar işçilerin elinde bir silah oldukları sürece gerçek anlamıyla sendikadırlar. Bu ise işçilerin sendikalarda söz ve karar sahibi olması, sendikaları denetlemesi, yönetimleri tayin etmesi ve sendikaları yönlendirmesi ile mümkün hale gelecektir.

Önemli olan devrimci, demokrat, sınıflar mücadelesini kabul eden, nitelikli tutarlı dürüst ve Devrimci Sendikal Yapılanmayı hedefleyen unsurların yönetimlere gelmesidir. Belli bir siyasi anlayışın kendine ilişkin kaygılarla bu işi kotarınası ve "yönetim elimizde olsun da ne olursa olsun" mantığı ile bakmamak gerekir. Çünkü yapılması gereken devrimci sendikal anlayışı işçilere götürmektir. Yani sınıfı örgütlemektir; kendi siyasi varlığını sürdürebilme kaygısıyla her hal ve şart altında yönetimi almak derdinde olmak değil...Bu mantık, var olan sendika yönetimlerini ele geçirerek, "gütme" anlayışıyla yalnızca kendi siyasi çıkarlarını öne çıkarmaktan öte bir şey değildir.

● *İşçilerin Söz Ve Karar Sahibi Olması Perspektifinden Yola Çıkılmalı, Yani Çalışmanın Daha Geniş Yürütülmesi Zorunluluğu Kavranmalıdır.*

İşçiler yönetimlerini kendileri belirleseler bile, yönetimlerin asıl sorumlulukları bundan sonra başlamaktadır. Aksine sınıfın adına politika üretip, karar alıp bunları işçil
tan bir anlayışla yönetimlere gelinir
sorun halledilmeyecektir. Yönetici k
rak davranarak, işçiler adına hareke
tenekliliğini gösteremeyecektir. Bu
yararına değil, patronların ve siyas
yararına olacaktır. Oysa işçilerin s
rar sahibi olması anlayışıyla hare
yönetimlere gelindiğinde işçiler her
ili olarak devrede olacaklardır. B
netici, işverenin karşısına çıktığı za
ren tüm işçileri tek bir kişinin şahs
cektir. Ve ona göre davranacaktır.

Sendika demek işçiler demetir.
leri sendikalardan uzak tutmanın
arayanlar delegasyon sistemini sınıfa
rak, sınıfın sendikalardan koparılması
ladılar ve sendika kongrelerini bir
genin insiyatifine bırakıp koltuk
nin at oynatacağı alanlara dönüş

Bunun yanısıra alabildiğine ken
büyüyen bir "muhalefet"in olduğu
de bile delege seçimlerindeki zorlu
layı seçimleri boykot tavrı günde
mektedir. Seçimleri boykot tavrı
rak işçileri mevcut yapı içinde tu
deflemektir ve mücadelenin dışına
lamını taşımaktadır. Kısa anlık ve
karlar uğruna uzun vadedeki çözü
gözardı etmektir ve nihai olarak re
sifist bir yere denk düşer. Çünkü
sınıf doğrudan mücadeleden alıko
dır.

Kimi fabrikalarındaki tekil dur
değinmek gerekiyor; Tekel Cevi
Fabrikası'ndaki delege seçimlerind
yalnızca kendi siyasi kaygılarını
nel çıkarlarını üzerinde tutarak se
tirilmesine neden oldular. Cevizli T
lege seçimlerine gelene dek o gü
gerçekleştiren, önderlik yapan,
siyasi tercihe bakmaksızın faşistle
tüm işçileri, ilkeli bir tarzda birle
defleyen, işyeri komiteleri içinde
mileri, delege, seçimlerinde komi
dılar. Yönetime gelme telaşesinde
layış, suni çelişkiler yaratarak ko
siz kıldı ve komite seçimleri bu
zünden yitirdi. Komiteden ayrılan
yönetim ile anlaşıp, seçimlerde y
teklediler.

Yaşanan bu olumsuzluklara kar
suzlukları aşmak için çaba göster
vor. Bugün süren delege seçimle
sında yapılan kongrelerle birlikte
rı, işçilerin söz ve karar sahibi o
sendikalarını denetleyip yönlendi
gütlülükler haline dönüştürme
aranmalıdır. Bu ise sınıfın işyeri
cadelesini bilinçle yoğurarak mü
ha üst düzeylere ulaştırmakla m
Bunun içindir ki, sendikal faali
yönetimleri almakla sınırlandırı
lerin önündeki tüm sorunların asıl
gösterici olan sınıf bilinciyle don
sağlandığı, sınıf ve kitle sendikası
hedefleyen bir çalışma olarak ka
pratiğe geçirilmelidir.

ÜRKİYE YABANCI...

yapılanması doğrultusunda IMF'nin, a Bankası'nın ve OECD'nin reçeteleri- gun davranıştır.
eçetelerin hayata geçmesi için yapılması en her şey yapılacaktır. Burada ulusla- finans çevrelerinin istemleri belirleyi- Binlerce işçinin işten atılmasının, açlı- hkum edilmesinin önemi yoktur.
onomik birikimi ve kaynaklar emperya- n istemlerine göre tarumar edilerek tüm ler emperyalizme peşkeş çekilmektedir. enin emperyalistlere peşkeş çekilmesi- modernleşme", "entegrasyon" ve "çağ alar" gibi laflarla açıklama, halkı saf koyarak yapılanları perdelemekten bir anlam taşımamaktadır.

GELİŞMELERİ "%142" ZAM NMASININ İNTİKAMI OLARAK EĞERLENDİRMEK EKSİK BİR AKLAŞIMDIR. İŞYERLERİNİN, İNA ÜRETEN FABRİKALARIN KA- LMASI BAĞIMLILIĞIN NASIL Bİ- ENİP, SIÇRATILDIĞININ ÖRNEK- DİR.

ve sendikalar gelişmelerin ana yöneli- bu çerçevede olduğunu görerek kendi lerinde "dur" demenin yöntemlerini ılıdırlar. İşçilerin sokağa atılmalarına ta- alnızca kıdem ve ihbar tazminatlarının asıylasınırlıtutulmamalıdır.Tavırlarınıbu atta sınırlı tutan ve bu noktayı başarı k değerlendiren sendikalar, 12 Eylül re- n sendikal yapısına dolaylı olarak ve di- izmet etmektedirler. Madenlerde, inşa- la, yol yapımlarında kullanılan araç ve leri, kompresörleri, limanlardaki vinç- reten makinaların, fabrikaların "talep ndan dolayı" satıldığını söylemek yapı- ı gizleme çabasıdır. Fakat gelişmeleri ca toplu sözleşme dönemlerindeki ey- lemlerde öncülükle, "%142" zam almanın intikamı olarak değerlendirmek de eksik, eksik olduğu anlamda yanlış bir değerlendirmedir.

İşyerlerinin kapanması, binlerce insanın işsizliğe mahkum olması, makina üreten makinaların, fabrikaların kapatılması, bağımlılığın nasıl biçimlendiğini, nasıl sıçratıldığını gösteren örneklerdir. Yani ülkenin emperyalizme peşkeş çekilmesinin çeşitlenen örnekleridir.

İŞÇİLER ÜRETİMDEN GELEN ÖRGÜTLÜ GÜÇLERİYLE TAVIR ALMALIDIRLAR. SENDİKALARI HAREKET GEÇMEYE ZORLAMALIDIRLAR. KAMUOYUNU DUYARLI KILACAK EYLEM TÜRLERİ GELİŞTİRİLMELİ, EMEKÇİ HALKLARLA DAYANIŞMA, BÜTÜNLEŞME SAĞLANMALIDIR

Gelişmeler, işçi sınıfının üretimden gelen gücünün örgütlenmesi ve bunun demokrasi mücadelesiyle bağlarının kurulmasının gerekliliğini çok açık ve çıplak olarak bir kez daha göstermektedir. İşçilerin, işyerlerinde yaşadıkları sorunlardan hareket edip, sınıf bilimiyle donanarak yarattıkları, işyeri örgütlülükleri (işyeri komite ve konseyleri) işten atılma vb. sorunlara duyarlı olmalı, sendikaları hareket geçirmeye zorlamılıdır. Sendikaların bir özelliği olan baskı grubu niteliğiyle, siyasi alanda da tavırlar geliştirmesine zorlanmalıdır. Kamuoyunu duyarlı kılacak eylem türleri geliştirilip, hayata geçirilmelidir. Bunlar yürüyüşler, mitingler, paneller ve farklı sendikalar arası dayanışma ilişkileri olabilir.

Ayrıca iktidar, siyasi partiler, parlamento üzerinde baskılar yaratılmalı, halka oynanan oyunlar anlatılmalı emekçi halklarla dayanışma ve bütünleşme sağlanmalıdır.

TÜRK İŞ İÇİNDE...

Tezer "Ne üretiyorlar ki ne istiyorlar" diyebildi. Oysa Zonguldak yıllardır politik nedenlerle yatırımları kısılan bir havzaydı. Üretim maden işçilerinin kollarına kalmıştı. Vagonundan aspiratörlerine, lavuarından vinçlerine kadar hepsi miyadı dolmuştu. Hazırlıklar yapılmadığından otuz kırk yıl öncenin haritalarından kıyıda köşede kalmış kömür damarları aranıyordu. Yeryüzüne yakın yerlerde bulunan panolarda yapılan üretimlere yeryüzünde çatlamalara, yıkılmalara neden oluyordu. Deniz seviyesinin 500 metre altında bilim dışı üretimin getirdiği maliyet artışları işçinin sırtına yükleniyordu. Ve sendika ağası Mehmet Tezer bunları bile bile işçilere **"Ne üretiyorsunuz ki, ne istiyorsunuz"** demek cesaretini kendindebulabiliyordu.Armutçuk'ta patlayan grizunun ve ölen maden işçilerinin haklarını aramıyor, suçun bilim dışı çalışmayı yürüten ve gerekli yatırımları yapmayan siyasi iktidarlarda olduğunu göre göre barutçuyu mahkum ettirebiliyordu.

Zonguldak için yatırım isteyen teknik kadrolara Yusuf Bozkurt Özal "Gidin Amerika'dan ocakalın. Bizde Kömürü oradan alalım" diyor ve buna uyan aklı evveller ta Amerika'lara ocak aramaya gidiyordu. Bunlar yaşanırken sakınca görmüyordu. Zonguldak'ın, IMF-Dünya Bankası patentli Özal politikalarıyla gözden çıkarıldığını görüyor ama onu kendi çıkarları ilgilendiriyordu.

Maden İşçileri Sendikası Başkanı Mustafa Orhan ise Bursa Bölgesi maden işçilerinin haklarınıalmak için girdikleri grev hazırlığını durdurdu. Çünkü son anda maden işçilerinden habersiz sözleşmeyi imzalamıştı. İşçilerin sendikayı basmaları karşısında **"grevi sürdürecek para yok"** cevabını verdi. Yıllarca işçilerin sırtından milyonlar vuranlar işçi aidatlarını ne yapmışlardı? İşçilere sormadan niye sözleşme imzalıyorlardı?

Bu örnekleri Yeni Çeltek'ten Soma'ya, Ergani'den Murgul'a, Şırnak Mazıdağ'dan Seydişehir'e, Çayırhan Nallıhan'dan Divriği Hekimhan'a kadar uzatabiliriz. Bugün Hekimhan-Divriği Maden işçileri yaşananaların verdiği derslerle GREV silahını kullanıyor.

SENDİKALARI BİRLEŞTİRME MADEN İŞÇİLERİNE HAZIRLANAN TUZAKTIR.

İşçilerdeki tepkiler hiçbir sistemlilik içinde değil. Hayatın getirdiği acılarla baş kaldırıyorlar. Geçmişin deneyleri ve öğretileri bu başkaldırıyla yoğrulmaya başladığında herşey değişmeye başlayacak. İşte bunu gören sendika ağaları şimdi yeni bir oyuna girdiler. İki sendikayı birleştirmek. Şubelerden gelen tepkilerin koltukların sarstığını gören sarı serdikacılar bu birleşmeyle Genel Kurullarını istedikleri gibi sonuçlandırabileceklerinin hesabını yapıyorlar. En önemlisi de Zonguldak Maden işçileriningözünden uzaklaşmaya çalışıyorlar. Böylece Ankara'da gözlerden uzak, işçilerin gözlerinden ve ellerinden uzakta oturabilmenin rahatlığını arıyorlar.

Maden işçilerine hazırlanan bu tuzak nasıl bozulabilir?

Öncelikle tüm işçiler ve duyarlı işçi önderleri -şube yöneticileri bu birleşmeye karşı çıkmalıdırlar. İşletmelerde çalışan işçilerin kendi sözleşmelerini kendilerinin yapabileceği bir sendikalaşmanın yaratılması mücadelesine girmelidirler. Bu varolan sendikalar yasasının kaldırılması mücadelesidir. Tüm maden işçilerinin en temel bilgilerle donatılması, işçilerin söz ve karar sahibi yapılması çalışmalarına girmelidirler.Kazmacı, domuzdamcı, seyis, yedek, demiryolcu, ajöstör, tulumbacı, tumbacı, bekçi, puantör, herkes, her işçi kendi geleceğini kendisinin tayin etmesinin yollarını bulmalıdırlar. İşyerleri, galeriler, ayaklar, nefeslikler, konsantrotörler, lavuarlar, bantlar, atölyeler, direk harmanları, bürolar işçilerin öbek öbek örgütlendikleri yerler 'malıdır. Buralardan kararlar üretip hep birlikte hayata geçirmeli, seslerini yükseltmelidirler.

İktidarların Uludağ Volframı kapattığı gibi işyerlerini kapatamayacağı, işçi atamayacağı, işsizlere iş sağlayacağı, işyerinden doğan (ücret-sosyalhak-insanca bir çalışma düzeni) haklarını kendilerinin tesbit edip aldıkları, Zonguldak ve nicesinin gözden çıkarılmayacağı bir sendikaya böyle örgütlenmelerle kavuşulabilir.

Gelecek sayılarımızda bu konuları daha geniş ele alıp maden işçilerinin sesini yükselteceğiz.

Baskıya girerken... Genel Maden-İş Başkanı Mehmet Tezer 4.7.198 . günü yapılan Yönetiğim Kurulu toplantısında istifasını sundu. Çok yorulduğunu ve rahatsızlığını ileri süren Tezen sendikadan tüm parasal alacaklarını hesap ettirmeyi de ihmal etmedi. Ancak Tezer'in Yönetim Kurulu toplantısında yaptığı konuşmada "Artık kara tumba işi sendikacılık yapmakla işler yürümüyor. Bilgili, eğitimli arkadaşlara gerek var" sözü dikkat çekiciydi. "Kimbilir yerine kimleri veliaht bırakmayı çalışıyor" söylentilerini doğurdu.

MKE İŞÇİLERİ...

larına karşın, sendika başkanı bunları söylüyordu. Ama işçiler sendika ne derse desin, kararlı olduklarını, eyleme hazırlandıklarını belirtiyorlar. Ankara'daki ziyaretlerine bu kez ailelerini de yanlarına alarak devam edecekler. Açlık grevine gidip, fabrika binasını terk etmeme niyetleri var. Bütün bu söyledikleri akıllarına ilk gelen eylem biçimleri. Sorunları çözmede bir programlarının olmaması en önemli sorunlarından birisi.

BAŞARISIZLIKLARINI İTİRAF ETMELİLER

Fabrikalarında son günlerini yaşayan işçiler yavaş yavaş binadan çıkmaya başladılar. Talep yok denmesine karşın DSİ siparişini yerine getirmeye çalışıyorlardı son günlerinde. İş gününün ve günlerdir tartışmanın, koşuşturmanın yorgunluğu yüzlerinden okunuyordu. Hemen yanımıza geldiler. Biz karşılıklı sohbet etmek için oradaydık. Ama onlar, öylesine doluydularki, bizim soru sormamıza fırsat vermeden anlatmaya başladılar. 100 'e yakın işçi toplandı etrafımızda. Onlar anlattı, biz not aldık.

"Kendi yapamadıkları işleri, bizim üstümüze yüklüyorlar. Başarısız olduklarını itiraf etmeliler. Yeni gelen müdüre göre, fabrikanın yeni iş olanakları yokmuş. Bu nedenle iş kanunun 13. maddesine göre 26 Temmuz'dan itibaren işçi arkadaşların çıkışını veriyorlar."

"Bizim yaptığımız makinalara talep her zaman olur. Önemli olan o talebi karşılayabilmek. Devletin masrafı çok oluyor, bu doğru. Ancak bu masraf kendi hatalarından, gecikmelerinden oluyor."

"Sendikanın işçiyi mağdur etmemesi lazım. Kırıkkale ve Elmadağ'a gitmek çözüm değil. Ben 19 yıllık metal işçisiyim. Şimdi işkolu değiştirmek, sıfırdan başlamak olacak. Ha keza diğer arkadaşlar için de öyle. Sözünü ettikleri fabrikalar neredeyse "Belene" gibi yerler. Patlayıcı madde ile çalışmak bizim için mümkün değil."

"Biz işçiler olarak, fabrikayı kesinlikle kapatmamaya çalışacağız. Gerekirse direnişi başlatabiliriz. Ama bilmiyorum, arkadaşlar ne düşünüyor.

-Doğru

-Tabi doğru

Ben şahsen, iş yerinden çıkmak istemiyorum. İlk önce gücümüz yeterse, kapattırmayız. Gücümüz yetmezse, haklarımızı koruyarak başka fabrikalara gideriz. İşsiz kalmayı istemeyiz.

- Öyle diyorsun ama, 550 işçiye karşılık, 125 işçi alacaklar. Geri kalanı açığa alacaklar.

- Bakın, biz devlete en büyük fedakârlığı yaptık. Eksi 14 derecede çalıştık. Buradaki işçilerin yüzde 90'ı hasta. Biz işvereni mağdur etmedik. Ama onlar bizi kapının önüne koydu.

- Şimdi sendikadan haber bekliyoruz. Bir ses çıkmazsa, bilin ki, her türlü eylem var. Aklınıza ne gelirse.

- Bütün herkesten destek bekliyoruz. MKE'nin diğer işyerlerinden destek gelmedi. Bugün bizim başımıza gelen, yarın onların başına gelecek. Bu zincirin bir halkası bizleriz. Biz koptuğumuz, mücadeleyi kaybettiğimiz anda, aynı sorun onlara da bulaşacak. Birlik, beraberlik olsun istiyoruz.

- Basın ilgisiz davranıyor. Bir kaç gazete hariç kimse ilgilenmedi. Asil Nadir'in gazeteleri bunlar. Özal'ın adamı yani. Senden benden demeci alıyor, Özal'a gidiyor. Şuranın işçileri bana şu açıklamayı yaptı, yazayım mı diye soruyor. Adam ne diyor; yazma.

"BU KİME HİZMET?"

-Özal geldikten sonra işçi büyük fedakârlıklara girdi. En son 1979'da sözleşme yaptı MKE camiası. Her sene Özal'a çalıştık, her sene holdinglere çalıştık. Ama, bu sene 650.000 işçi biraraya gelmeseydi, Özal vermezdi vereceğini. Az da olsa bir oh diyecek ücret aldık. Şimdi sokağa atıyor.

- Benim çocuğum çarşıda bir dondurma yiyemiyor. Ben sekiz senedir istediğim meyvayı alamıyorum. Sekiz senedir et yüzü görmüyorum. Sekiz senedir fedakârlık yaptık. Tezgahlar teker teker indirildi. Vasıflı arkadaşlar vasıfsız işlerde çalıştırıldı. Çalışmayız dediler mi. Ama kimden hesabını soracaksın. Kime derdini anlatacaksın. Bir tane nevroz zihniyetli adam, ya benim dediğim olur, ya memleket kimseye yar olmaz diyor. Bunun şeyini kim soracak. İlgi bekliyoruz ilgi.

- Bu memleketin tek fabrikası burası. Kazı makinaları tek burada var. Holdinglere satmanın bir anlamı yok. Hangi akla hizmet ithal malları geliyor. Gümrük duvarı indiriliyor. Bu kime hizmet. Burası çalışmıyorsa, bıraksınlar biz çalıştıralım. Onların on senede yapamadıklarını biz altı ayda yaparız...

Bu tek taraflı sohbet servis araçları gelinceye kadar devam etti. Servis sürücüsü en az işçiler kadar dertli ve kızgındı. Polatlı-Eskişehir karayolunda otobüsü aniden durdurarak, 'bir fotoğrafta burada çekin' dedi.

MİR ÇELİK ...

rabük İskenderun Demir Çelik Fabrika- la çalışan 2 bin kişinin insanca yaşamak aşlattıkları grev sürüyor. Ancak grevin asıyla birlikte ortalık karıştı. Zira demir- stokçularının, demir ithalatçılarının biz- ESS aracılığıyla uyuşmazlığı sürdürdük- taya çıktı. Bulgaristan'a biryandan küf- ken diğer taraftan demir ithal edenler or- ıktı. Ancak bunların kimler olduğu bir bi saklanıyor ve açıklanmıyor. ANAP muhafazakar (dinci) kanattan Maliye nı Ekrem Pakdemirli, ithalatla havadan kazanan firmaların bakanlıktaki kayıt- vermiyor. Liberal kanattan olan Güneş , İmren Aykut grevi çözümlemek iste- yni kanattan Işın Çelebi'ye hem bilgi yor, hem yıpratıyorlar. Ve MESS bütün nliği ile bir yandan stokçularla, ithalat- korurken diğer yandan işçilere sal- ır.
ık İş Sendikası 550 milyar tutan ücret ından nedeni belli olmaksızın 380 mil- adar indi. MESS 320 milyar liraya inil- ni istiyor. Oysa 1988 yılında bir işçi iş- e net 5,7 milyon lira kâr kazandırıyor- e bu kâr sayısı unutulan zamlarla ikiye ndı. Yani 24 bin demir çelik işçisinden nin kâr **10 trilyonu** yakalayan noktada- ma MESS ve eski patron Özal "bir ku- ermem" demektedir.
ğer taraftan iktidarın politikasında ulus- ası sermayeye Türkiye'yi dikensiz gül esi gibi sunma yattığını da düşünmek ge- Böylece Türkiye'nin güçsüz ve yarışa- cak bir demir-çelik sanayii, tekstil sana- yanı sıra AET kapılarının önüne bıra- ağı hesaplarının yattığı söylenebilir.
iler bu oynanan oyunları görmek zorun- . Zorundadır çünkü, mücadelelerinin ıya ulaşmasında işveren, iktidar ve sen- ıların tuzağına düşmesinler. "Bizim gre- karaborsacılara yarıyor" gibi bir yan- plantıya "İşyerleri yerli-yabancı patron- atılacak" telaşına kapılmaya yer yoktur. ü işçi sınıfının yaşama genelde bakmak ndi sınıfının kazanımını genelde yaka- k zorundadır. Parça parça baktığında a kalabilmek için verdiği ücret mücade- len düzenin çok yönlü yararlanmaya kal- ğını görür. Buna bakıp ücret kavgasın- açınılmaz. Sarı sendikacılar ve politika- işte bu noktada işçileri can evinden vur- "vatan, millet" nutuklarıyla en kötü larda çalışmayı kabul ettirmeyi amaçlar. yuna gelinmemelidir.

ÜTÜN İŞÇİLER... DEMİR ÇELİK İŞÇİLERİNE OMUZ VERİN

mir Çelik işçileri bugün sınıflarının en lu mücadelesini tüm oynanan oyunla- rşı veriyorlar. Grevi kırmak isteyen, kayı parçalayarak geçmiş MHP yanlısı Metal'a katmaya çalışanların oyunları- rşı direniyorlar. İktidarın işçileri açlık ksulluğa mahkum etmeye çalışan poli- rına karşı direniyorlar.
ndi görev bu direnmeye omuz vermek- endikanız ne olursa olsun, tüm metal iş- demir-çelik işçilerinin kavgası sizin kav- dır. Tek kuruşun, tek adımın, tek sözün güç katacaktır.
m işçiler. Demir Çelik işçileri "tek ku- ermem" diyen iktidarın başının İşçileri , yoksulluğa iten tavrına sen "BİZ ECEĞİZ" demelişin. Onların yaşadık- yarın yaşamaman ve yarınlarda girece- ak alma mücadelende bugünden gücü- yütmek için Demir çelik işçilerine omuz Tek bir sözün, tek bir davranışın, kalbi- nunla birlikte attığını ileten mesajın bi- sınıfının birliğinin işverenlerin birliğin- daha güçlü olduğunu gösterecektir. Hiç nin, kuruluşun senin önüne düşmesini me, işyerlerinde yaratacağınız birlikte- le kendin yola çık. İşçi önderleri,.. n önderliğini kaybetmediğinizi iskende- a, Karabük'te direnen arkadaşlarınıza rin.

İKTİDAR

tirilmesindeki amaç, sınıfın sendikal örgütlülüğüne saldırıdır. Bu tehdit unsuruyla, daha düşük ücretle çalışmaya zorlamaktır.

BULGARİSTAN'DAN GELEN İŞÇİLER, DEVLETİN VE İŞVERENLERİN İŞÇİLERİ İŞTEN ATARAK KENDİLERİNE İŞ OLANAĞI AÇMA OYUNLARINA KARŞI ÇIKMALIDIR.

Sınıf kardeşlerinin işten atılarak, kendilerinin yerleştirilmesine iktidarın ve işverenlerin kendilerini işçilere karşı kullanmasına tavır geliştirmelidirler. Sınıfın örgütlülüğünü parçalamak doğrultusunda işverenler tarafından bir tehdit unsuru olarak kullanılmaları, kendi sınıf kardeşlerini açlığa, yoksulluğa mahkum etmekten başka bir anlam taşımaz.

GÖÇMENLER PROPAGANDA MALZEMESİ DEĞİLDİR.

Bulgaristan'dan gelenlere sahip çıkılması ve iş bulunması gerekir. Fakat iş bulma, işçilerin işten atılmasıyla olmaz. Bu insanlara yaklaşım, Kocaeli il jandarma komutanının ve valisinin Gebze'de kurulan çadır kenti gezerken gazetecilere söyledikleri gibi "buranın insanlarının nasıl olsa yerleşikliği var. Evlerinden başka çalışanları da var. Onlar işsizliğe katlanır. Zaten gelenleri kontrol altında tutulması gerekir. İçlerinde iki üç bin ajan var. Bunun için gözaltındaki yerlere yerleştirilmeleri gerekir" açıklamasındaki gibi olmamalıdır. Çünkü bu yaklaşım Bulgaristandan gelenlerin, insanca yaşama mücadelelerine bakış tarzını da göstermektedir. Olası gelişmelere karşı, olumsuz yaklaşımları taşımaktadır.

Ayrıca, 12 Eylül'den beri "devlet-millet işbirliği" sloganıyla cami okul, hastahane, yol yapımı vb.nin yükünün yalnızca halkın sırtına yüklenmesi, Bulgaristan'dan gelenler için de yaşanmaktadır. Bu sorumluluk siyasi iktidarca sahiplenilip, propaganda malzemesi yapılırken faturası yine emekçi halklara çıkartılmak istenmektedir. Halkın vergilerini "parababalarına kredi" olarak kullananlar, bu vergileri Bulgaristan'dan gelenler için kullanmalıdırlar.

BULGARİSTAN'DAN GELEN İŞÇİLER KENDİLERİNİN SENDİKASIZ VE DÜŞÜK ÜCRETLE ÇALIŞTIRILMALARINA TAVIR ALMALIDIR.

Bugünkü uygulamalarda görüldüğü gibi Bulgaristan göçmenleri, işçilerin örgütlülüğüne saldırıda, potansiyel birgüç olarak kullanılmaktadır. Ve işverenlerin gerçek niyetleri de böylece açığa çıkmaktadır. Sendikasız ve düşük ücretle çalıştırılmaları olası bir gelişmedir. Bugün sendikal örgütlülüğe saldırıda araç olarak kullanılan Bulgaristan'dan gelenler, gelecekte aynı sorunlarla karşılaşacaklardır. "Bağrımıza basıyoruz" nağmelerinin arkasında yatan gerçekliği, göçmenler bugünden yakalamalı, sınıf kardeşleriyle ortak tavırlar geliştirmenin yollarını bulmalıdır. Birilerinin işsiz kalmasına rağmen, iş sahibi olmaya onay vermemelidirler.

İŞÇİLER VE SENDİKALAR GELİŞMELERE DUYARLI OLMALI ÜZERLERİNDE OYNANMAK İSTENEN OYUNLARI AÇIĞA ÇIKARMALIDIRLAR.

Kendilerinin işten çıkartılıp Bulgaristan göçmenlerinin yerleştirilmesine tavır geliştirmelidirler. Fakat bu tavır ayrılığa, düşmanlığa yol açacak tarzda değil, tam tersine onları da kavrayacak birliktehareketedebilmeninyollarını açacak nitelikte olmalıdır. Tersine bir davranış gene işverenlerin böl, parçala, sömür politikalarınahizmet edecektir. İşçilerin göçmen sınıf kardeşleriyle geliştirecekleri hareketler siyası iktidarın ve işverenlerin ikiyüzlülüklerini, sahte sahiplenmelerini deşifre edecektir. Bu konuda sendika yönetimleri zorlanmalı, harekete geçmeleri sağlanmalıdır. Ayrıca sendikalar Bulgaristan'dan gelenlerin düşük ücretle ve sendikasız çalıştırılmalarını onaylamamalı, sendikal örgütlülüğün içinde yerlerini almalarının yolu bulunmalıdır.

ÖRGÜTSÜZLER

muş bir yeni formülden başka bir şey değildir.

Bu uygulamanın, siyasal kadrolaşma açısından da son derece elverişli koşulları beraberinde getirmekte olduğu hiçbir zaman akıldan çıkarılmamalıdır.

Sözleşmeli personel uygulamasını - saldırısını- bertaraf etmek için başta işçi sınıfı olmak üzere tüm çalışan kesimler seslerini yükseltmelidirler.

BİZ VARSAK...

karlarını gözeten, işçiden yana bir sendika şube ve genel merkezi istiylorlar.

Delege Yılmaz Şentürk kısa konuşmasında eski şube yönetiminin uygulamalarını eleştirerek, "15 yıl yönetimde kaldınız. Altıntavuk'ta Hürriyet Holding'e 18 milyonu peşkeş çektiniz."dedi.

Son olarak Tarım İş Genel Eğitim sekreteri Mehmet Ceylan eleştirilere kısa yanıt verdi. Sendikanın eğitime %5 bütçe payı ayırdığını, işçilerin eğitimi için seminerler düzenlediğini ve yaygınlaştırılmaya çalışıldığını söyledi.

Daha sonra genel kurul seçimlerine geçildi. Seçimi 10'a karşı 88 oyla Yılmaz Şentürk listesi kazandı.

TARIM İŞÇİLERİNİ MÜCADELE VE ŞUBE YÖNETİMİNİ GÖREVLER BEKLİYOR

Sonuç olarak, Tarım işçileri, işverene ve sendika yönetimlerine yönelik tepki içindeler. Bu açıdan sendika şube genel kurulu, eski şube ve genel merkez yönetimlerinden hesap sormaya varan canlı ve tartışmalı bir havada geçti. İşçilerin sınıf ve sendikal bilinç düzeylerinin düşüklüğünün de bir göstergesi oldu. Görüneno ki, tarım işçilerinin sınıf ve sendikal bilinçlerinin yükseltilip, sorunları konusunda söz söyleyebilecek kararlar alıp uygulayabilecek, sendikal yönetimi denetleyebilecek bir yetkinliğe ihtiyaçları var. Tarım işçileri, kendi sınıf güçlerinin farkına vardıkları zaman, onu devreye sokabildikleri zaman, sorunlarının çözümü de yönetimdeki kişilerin iyi-kötü niyetine bağlı kalmayacaktır.

İŞÇİ KURULTAYI...

manların ortak mücadelesinin getireceği bir demokrasi ancak tüm bir topluma özgürlük sunabilir. Girişim Komitesinin girişimleri gibi tüm "demokrasi" arayışları sonuçta belli kesimlere serbesti tanınması için burjuvaziden icazet edilmekten başka bir sonuç vermez.

Girişim Komitesinin yapıtığı açıklamanın son bölümünde kendisini bir "irade" olarak tayin ediyor. Ve **mücadele etmek isteyen her kesimle, her kişi ve kuruluşla birlikte omuz omuza mücadele edeceğimizi duyururuz'**-'diyordu.

İşci sınıfı adına harekete geçip, altı doldurulmamış bir yapıdan hareketle işçi sınıfı adına tepeden müdahalelere girişme, işçi sınıfı mücadelesini zaafa uğratmaktan başka bir sonuç yaratmaz.

Bu anlayışların bir parçası olarak Sosyalist Parti'de bir İşçi Kurultayı düzenledi. Kurultayın amacı; işçi sınıfının sorunlarının tartışılması ve gelecekteki muhtemel gelişmelere hazırlıklı olmak şeklinde beliriyordu:

Bu tür çalışmalara doğru yaklaşmanın belirleyici kıstasları şunlardır:

Birincisi böyle bir girişimi başlatan kişi, kurum ve örgütlerin iç tutarlılıkları dünü ve bugünleri arasında uyum bulunup bulunmadığıdır.

İkincisi ise işçi sınıfına yönelik önermelerin tepeden buyrukçu veya kitle kuyrukçusu bir anlayışa sahip olup almadığıdır.

Bu noktalar dikkatle gözetildikten sonra eğer yapılacak çalışma hayatın içinde varolan ilişkilerin işçi sınıfın bilimiyle tanışıp rotasını düzenlemeye bir adım daha yaklaştırıyorsa bu oluşumun bir parçası olmak gerekir.

ANSA GREVİ...

Ansa, grevinde, yaşanılan somut sorunlara getirilen çözümler aynı zamanda tartışma öğrenme, karar verme, olaylara zamanında müdahale etme yeteneğini de geliştiriyor. Bu gelişmelerin yaşanmasında grev komitesi çalışmaları önemli biradım olmuş. Ancak atılan bu adımın sağlam olması, geleceğe uzanması, mücadelenin demokratik boyutlu olmasını da beraberinde getiriyor. Salt ekonomik temelde yürütülen mücadele günlük çözümler arayacak elde edilecek başarıyı da geçici kılacaktır. Bu anlamda, oluşturulan grev komitesinin işlevli kılınması, grevin sona ermesiyle dağıtılmaması, grev sonrasında da sürdürülecek mücadeleden yaratılacak örgütlülüklerin basamağı olmalıdır. Grev komitesine İzmit sınırlarını aşan, işçi sınıfının ortak müdahalesine hizmet eden bir mücadele anlayışının kazandırılması başarının kalıcılığı için çok önemli.

ANSA İŞÇİLERİ YALNIZ DEĞİL.

Ansa'da yaşanan gelişmelerin bir yanı da çevre işyerleriyle kurulan dayanışma. Bu dayanışma şimdilik İzmit'le sınırlı kalsada grevci işçilere mücadelelerinde yalnız olmadıkları mesajını veriyor.

Son olarak, Laspetkim-İş'e bağlı İstanbul işyeri temsilcilerinin ziyaretinde de bu mesaj vurgulandı. Bu ziyaretler, maddi anlamda sağlanan katkının yanında, grevci işçilere moral yüklüyor, coşkuyu canlı tutuyor.

YARATILAN ÖRGÜTLÜLÜKLER GELECEĞE UZANACAK BİR MÜCADELE ANLAYIŞIYLA BESLENMELİ

Bugüne dek sürdürülen mücadelenin (ekonomik temelli de olsa), Ansa işçilerine kazandırdığı olumluluklar gözle görülür bir gerçek. Herşeyden önce, üretimden gelen güç ve mücadele içinde yaratılacak birliğin, önemi görülmüş. Bu noktadan sonra, yaratılan örgütlüklerin geleceğe uzanacak bir mücadele anlayışıyla beslenmesi, geliştirilmesi ve bu bakış açısının bugünden belirlenmesi önem taşıyor.

İŞÇİLERİN SESİ
Sahibi: Çetin Uygur
Yazı İşleri Müdürü: Soner Kızılkaya
Yazışma Adresi: Prof. K. İsmail Gürkan Cad. 3/5 Hüdavendi Apt. Cağaloğlu-İstanbul

Dağıtım: Hürriyet Holding
Baskı: Son Havadis
Dayanışma ve Abone ödentileri:
Yapı Kredi Bankası Çağlayan Şubesi
TL Hesap No. 19096-4
Döviz Hesap No: 620328-5

Üretenler: Çetin Uygur, Füsun Demiralp, Aytunur Doğan, Soner Kızılkaya, Behzat Taş, Hayati Sönmez, Kazım Özdoğan, İnönü Alpat, Volkan Yaraşır, Ali Ateşoğulları ve işyerlerinden işçiler.
Tel: 528 16 73
Ankara Bürosu: Adakule Sok. No. 16/6 Yenişehir

İşten atılmalar, ekonomik politikalar ve sendikasızlaştırma çabalarından kaynaklanıyor.

İşçi Kıyımı Örgütlü Gücümüzle Aşılır

İşten çıkartmalar günlük yaşamın bir parçası oldu. Zor koşullarda çalışılsa bile işten atılma, işçileri tedirgin eden korkulu bir rüya gibi önlerinden durmakta. Ama "korkunun ecele faydası yoktur."

Özal'ın, iş çevrelerine her fırsatta "küçülün, bu bir yarıştır, ipi göğüsleyen kalır" demesi boşuna değildir. Bir gerçekliği dile getirmektedir. Bu gerçeklik; tekellerin uluslararası finans çevreleriyle bütünleşmesinin, sermayenin yeniden yapılanmasının gereğidir. Özal bu anlamda küçülmelerin, iflasların, işyerlerinin kapanmasının kaçınılmazlığından bahsederek ekonomik programı uygulamadaki kararlılığını göstermektedir. Geniş halk kitlelerine; "her şeyin bir bedeli vardır. Bundan başka çıkış yolu yoktur, bu uygulamalara katlanmalısınız" derken, emekçi halklar için bunun anlamı daha fazla açlık, işsizlik veyoksulluktur.

Sistemin ürünü olan bu duruma ne SHP ne de DYP nitelikleri ve şike muhalefetleriyle çözüm üretemezler. Yapacakları Özal'ın yaptıklarından farklı değildir.

Uluslararası sermayenin çıkarlarına göre biçimlenen ekonomik politikalar işyerlerinin küçülmelerine, kapatılmalara neden olurken tensikatlar da peşi sıra gelmektedir. Toplu sözleşmelerden doğan ücret artışından rahatsızlık duyan özel sektörde, işten atılmaların yaygınlaşması da buna eklenebilir.

İşten çıkarmaların diğer bir yönünüise işçi sınıfının örgütlülüğüne yönelik saldırılar oluşturmaktır.

12 Eylül faşizmi ve onun hukuki ifadesi olan 1982 Anayasası, işverenleri "yasal" görünümlü birçok silahladonatmıştır. Amaç, işçi sınıfını örgütsüz, duyarsız, tepkisiz kılmaktır. Bu silahlardan biri de işten çıkartmalardır. Sömürünün pervasızlığına karşı en ufak hakt alebine veya örgütlenmeye karşı işverenler tensikat silahını kullanarak işçileri örgütsüz bırakmayı hedeflemektedirler.

İŞTEN ÇIKARTMALARA KARŞI NE YAPILIYOR, NE YAPILMALIDIR?

Sendikalar işten çıkarmalara karşı tümüyle seyirci kalmaktadırlar. Yasal bir hak olan kıdem ve ihbar tazminatlarının alınması yeterli görülmektedir. "Mevzuat bu, yapacak başka birşey yok" mantığı yaygındır. Ayrıca işten çıkarılan işçiye sendikaların sahip çıkması, sendikal örgütlülüğün içinde düşünülmediğinden işçiler kendi kaderlerine bırakılmaktadırlar.

Artık dünün sendikalı işçisi işsizler ordusunun yeni bir bireyidir. İşçiler de açlık grevi, işvereni protesto için alkışlama vb. eylemler geliştirirken olayın sınırlı ve dar kapsamda alınması, bir anlamda sendikaların da işine gelmektedir. Sınıfın örgütlülüğüne yönelik saldırıların engellenmesi; sınıfın üretimden gelen gücünü kullanmasıyla ve bunu örgütlü bir temele oturtmasıyla sağlanabilir.

İşçilerin sorunlarını çözme doğrultusunda devrede olduğu ilişkiler, bugün hayatın içinde filizlenmektedir. Sorunların, sancıların direkt olarak yaşandığı yerler filizlenmektedir. Sorunların, sancıların direkt olarak yaşandığı yerler işyerleridir. Ve bu temelde varolan veya yaratılacak olan örgütlülükler, işten atılmalar gibi sorunlara da tavır geliştirebilmelidirler. Sendikal yaşamın bütününde işçilerin devrede olmasını sağlayan, bir çekim alanı oluşturan işyeri örgütlenmeleri (işyeri komite ve konseyleri) bu konuda da sendika yönetimlerini zorlamalıdır. Bugün 12 Eylülün yarattığı sendikal anlayış içine hapsolmuş sendikalar işten atılmalara karşı geliştirdikleri tavırlarla da bu hapsolmuşluklarını kabullenmektedirler.

Bunun aşılması sınıf ve kitle sendikal yapısının çekirdeği olan işyeri komite ve konseylerinin ilişkilerinin kalıcılaştırılıp, içeriğinin doldurulmasıyla mümkündür.

İşçilerin eylemleri bir taraftan sendika yönetimlerini zorlarken- sendikaların bir işlevi olan- baskı grubu olarak hareket etmesini sağlayarak siyasi alanda tavır alışları da beraberinde getirmelidir. Parlamento, iktidar ve siyasi partilerle ilişkilerinde tavırlar geliştirebilmeli, yaptırımcı olabilmelidir. Demokratik kitle örgütleriyle ilişkiler kurulmalı, kamuoyunu duyarlı kılacak bir dizi tavır ve tepki geliştirilmelidir. Egemenlerin ekonomik, siyasi vb. alanlar için söyledikleri "istikrarlılığın" gerçek anlamda istikrarsızlık olduğunu gösteren, teşhir eden eylem şekilleri yakalanmalıdır. Bu eylemler, paneller, işten atılmaları protesto mitingleri olabileceği gibi farklı sendikaları ortak tavır almaya itecek ilişkilerin yaratılması da olabilir.

Bunun yanısıra varolan veya yaratılacak olan işyeri komiteleri ve konseyleri işten atılmalara karşı örgütlülük ve eylemlilik dalgalarını yaymaya çalışmalıdır. Bunun ilk halkası çevre işyerlerinin duyarlı kılınıp, tavır alması olabilirken (toplu vizite, ziyaretler düzenleme gibi) ikinci halkası yakın mahalleleri, aileleri kapsayabilmeli, üçüncü halkası halk güçlerinin desteklerini alarak (destek vermelerinin zeminini kurarak) eylemleriyle bütünleşme sağlanabilmelidir.

İşveren; "Sendikadan Ayrılın Haftalığınızı 5 Katına Çıkarayım" Deri İşçileri: "Bizi Satın Alamazsın"

● *Başak Deri ve Balkan Deri'de Çalışan 13 İşçi Sendikaya Üye Oldukları İçin İşten Atıldı.*

● *Balkan Deri'de Sendikaya Üye Oldukları İçin İşten Atılan İşçiler, Kararlı Tavırları Sonucu, Sendikalı Olarak Yeniden İşe Geri Döndüler.*

Deri-İş sendikası'nın yeni orgütlendiği Kazlıçeşme'de kurulu Başak Deri ve Balkan Deri'deki tüm işçiler işten atıldı. Başka Deri İşvereni Ata Tekin **"haftalığınızı 5 katına çıkarayım, sendikaya üye olmayın"** demesine rağmen, işçilerin sendikaya üye olmalarını engelleyemedi. İşçiler **"Bizi satın alamazsınız"** sloganıyla işvereni yanıtladılar. İşveren, işçilerin bu kararlı tavrı karşısında, "çevredeki patronlardan işçilerin kararlılığını nasıl kıracağına dair bilgi alarak, toplu işten atmayı gerçekleştirdi.

Beş işçinin çalıştığı Balkan Deri'de de benzer olaylar yaşandı. İşveren fabrikayı kapatıp savcılığa başvurdu. Bunun üzerine polis işçilere sahip çıkan sendikacıları ve 5 işçiyi bir süre gözaltına aldı. Deri-İş Kazlıçeşme Şube Başkanı AliGündoğdu konuya ilişkin, **"polisin gözaltına alması gereken işçiler değil, işverendir. Çünkü yasadışı davranarak fabrikayı kapatıp kaçan odur"** dedi.

Balkan Deri işçileri işten atıldı... (1 haftay ayakın süre, mesai saat... fabrikanın önünden ayrılmadılar... yeni işçi alma girişimine engel oldu... vurmak için gelenlere durumu anla... vurmamaları konusunda ikna ettile... lece işverenin oyunları boşa çıkar... rarlı tavırlarından taviz vermeyen... vereni dize getirip, sendikalı olara... işe başladılar.

Kazlıçeşme'de son işten atılmala... lerinin yaşadığı yoğun baskıların b... 1987 grevinden sonra başlayan, i... sistematik saldırılarının amacı gre... mını almak ve işçilerin örgütlülük... dırmaktır. 1987 grevi sırasında 3500... dikalı işçi sayısının bugün 1500'ün a... mesi, saldırıların boyutlarını göster... Amaç deri işçilerinin amansız so... katmerleştirmektir. Fakat deri işçile... dele birikimleri ve deneyimleriyle ... göğüs gererek, örgütlülüklerini ya... BÜtün işçilerin bu olaylara duyarlı ... vır almasını sağlayacak ilişki ağla... tirilmesi acil bir görev olarak önle... maktadır. Balkan Deri işçileri ken... rinde bu görevi yerine getirmiş ve ... rine bir birikim sağlamıştır.

Beykoz Sümerbank Deri Ve Kundura İşçileri Tedirgin...

SÜMERBANK'TA TELETAŞ ÖRNEĞİ Mİ YAŞANACAK?

● *Talebe Rağmen Üretim Kapasitesi %30'lara Düşürüldü.*

İşçiler "biriktirdiğim deneyimleri kısa sürede programlaştırmalıyız" diyorlar.

Beykoz Sümerbank Holding Deri ve Kundura Fabrikasında 1975 sendikalı işçi çalışıyor. Deri-İş'e üye olan işçilerin son iki aydan beri çalışma yerleri değiştiriliyor, vasıflı işçiler branş dışı yerlerde çalıştırılıyor. İşçilerin fabrikaya girdikleri andan itibaren dışarıyla tüm bağlantıları koparılıyor, acil durumlarda dahi telefon görüşmelerine izin verilmiyor. Bu gelişmelerle birlikte genel müdürlük direktifiyle tüm işçilerin kıdem tazminatlarının hesaplanması, işçilerde tedirginlik yaratıyor. Talep olmasına rağmen üretiminin %30'lara düşürülmesi bu tedirginliği pekiştiriyor. Varolan üretimin büyük bölümünün de fason üretime yöneltilmesi, işçilerde "yeni bir Teletaş mı olacağız" biçiminde sorulara neden oluyor.

İşverenin "modernleşme" olarak nitelediği düzenlemeler, işçiler açısından işten çıkartılmaların ön habercisi olarak yorumlanıyor.

Gelişmelere duyarlı olan Beykoz Sümerbank işçileri; "Gelecek günlerde tensikat bekliyoruz. Fakat şunu inanıyoruz ki üretimden gelen gücümüzü örgütlü kılarsak bu işler o kadar kolay olmaz. Gerçek anlamda sınıf ve kitle sendikası anlayışı arkadaşlarımızın genelinde kavranıldığında, sendika şubesinin bugünkü işlevsizliği ortadan kalkar, söz ve karar sahibi bizler oluruz. Bu açıdan işyeri komitelerini yaşama geçirme çabalarına hız vermeliyiz. Bu komiteler Sümerbank işçisini, sendikal yaşamın içine çekecektir. Acil görevimizin sınıf ve kitle sendikasının ne olduğunu, işyeri komite ve konsey örgütlenmelerinin ne olduğunu, söz ve karar sahibi olmanınne anlama geldiğini yaşayarak, yaşatarak anlamak, anlatmak olduğunun bilincindeyiz. Bu bilinçle ve yaşamın gerçekliğinden çıkacak olan programımızla başarıya ulaşacağız. En kısa zamanda gerek kendi işyerimizde gerekse genelde işçi sınıfında biriken deneyimleri programlaştırmalıyız. Böylesi bir programlı Müdahele, Beykoz Sümerbank'ın asla yeni bir Teletaş olmayacağının da güvencesi olacaktır." diyorlar.

Atlas Copco'da işçi Kıyımına Protesto

● *Yakın Bir Zamanda MESS'e Üye Olan Atlas Copco İşvereninin Amacı Tensikata Giderek Sendikanın Yetkisini Düşürmek.*

● *Atlas Copco'da İşçiler Üretimi Düşürdüler Ve Açlık Grevi Yaptılar.*

Otomobil-İş'e bağlı Atlas Copco'da 59 sendikalı işçi çalışıyor. Hava kompresörü üreten fabrika tam randımanlı işlediği halde, talep azlığı bahane edilerek 6 işçi işten atıldı. Bunun üzerine dinlenme saatinde biraraya gelen işçiler ortak karar alarak açlık grevine başladılar. Aynı gun de üretimi düşürdüler. Atılan işçilerin açlık grevine başlamasına destek olmak için tüm işçiler 3 günlük açlık grevi yaptılar. Atılmaların nedenini yakın zamanda Atlas Copco'nun, MESS'e üye olması ve MESS politikalarının sonucu olarak açıklayan işçiler işverenin amacının sendikanın yetkisini düşürmek olduğunu belirttiler.

Tüm işçilerin katıldığı bir açlık grevi örgütleyen Atlas Copco işçilerinin yalnızca bu eylemlilikle, örgütlülüklerini daraltmamaları gerekmektedir. İşten atılma ve benzer sorunlarda işyeri örgütlülükleri ile en yakın işyerleriyle ilişkiye geçip, aileleri devreye sokarak, yakın mahalle halkını harekete geçirecek ilişki ağlarını kurmalıdırlar. Bu ilişki ağlarının gelişmesi işverenin her türden saldırısına karşı bütünlükçü tavır alışları da beraberinde getirecektir.

İşten Atılan 35 İşçi Açlık Grevi Yaptı

Örsa şirketler grubu konfeksiyon örme sanayiinde 750 işçi çalışıyor. İşverenin %15'lik ücret zammına karşı işçiler, bordrolarını imzalamayıp maaşlarını almadılar. Örsa işçileri kendi aralarında tartışıp, sendikalaşma kararı vererek, Öziplik-İş sendikasına üye olmaya başladılar. Bunun üzerine işveren işyerine noter getirerek işçileri sendikadan istifaya zorladı. İşçilerin dini duygularıyla oynayarak kuran-ı kerim üzerine yemin ettirerek, sendikalı olup olmadıklarını öğrenmeye çalıştı. Bunların da kâr etmediğini gören işveren, 35 işçili işten atmakla çözüm bulmaya çalıştı. Atılan işçiler tazminatlarını almak için fabrikanın önünde açlık grevine başladı. Polisin müdahale etmesiyle işçiler ... tın alındı.

Yaşananlar Örsa işverenin işçi... lülüğünden nasıl korktuğunun gö... Örsa işçilerinin işverenin saldırıla... karması için işyerinde yaşanan ... dan hareket ederek işyerlerinde ö... rini yaratmalıdırlar. Birliği, dayanı... cadeledeki kararlılığı sağlayacak ... örgütlenme patronun oyunlarını ... nı boşa çıkaracaktır. İşyerindeki ö... geliştirilmesi sendikal yaşamda ... larına sahip çıkan ve bunları çö... tusunda devrede olan ilişkileri ya...

Profil Boru Sanayiinde 45 İşçi İşten Atıl...

● *İşveren Sendikalaşmak İsteyen İşçileri Tehdit Ederek "Bu İşyerine Sendika Girerse Siz Giremezsiniz" Dedi.*

45 işçinin çalıştığı Profil Boru Sanayinde işçilerin sendikalaşma girişimlerini engellemek isteyen işveren tensikat uyguladı. Ve fabrikayı kapattı.

İşçilerin Otomobil-İş'e üye olmak istemlerinden dolayı, işveren **"siz ya sendikasız çalışırsınız ya da fabrikayı kapatırım"** diyerek işçilerin sendikalaşmasını önlemek istedi.

Büyük çoğunluğu asgari ücretle çalışan işçiler ise bu tehdide rağmen Otomobil-İş'e başvurdular. İşveren sendika yetki tespiti için yargı yolunu seçti. Mahkemeyi işçilerin kazanması üzerine davayı yargıtaya götüren işverenin amacı, işçileri yıldırmak. Yargıtay'ın karar verme süresi 15 gün olduğu halde 60 gündür hala karar verilmiş değil.

İşin yargı yönü bu safhadayken 3 Temmuz günü fabrikaya gelen işçilere işveren işten atıldıklarını bildirdi. Gerekçe olarak da fabrikanın zarar etmekte olduğunu ve kapatılacağını öne sürerek işçileri fabrikaya...

İşçiler bu oldu bitti karşısında... lerini ve sendikalaşma haklarından... yeceklerini belirterek "işveren bi... **le teslim almak istiyor, teslim ol...** dediler.

KOROZO'da sözleşme sonrası 6 işçi iş...

● *İşçiler toplu vizite ve iş... yavaşlatma eylemleriyle ... protesto ettiler.*

Daha önce grev kararı alınmış... İş'e bağlı Korozo Plastik Sana... me imzalandı.

Ortalama brüt ücretin sözleş... 184.000 TL. olduğu işyerinde, ... le 1. yıl için 370.000 TL., ik... 425.000 TL. brüt artış sağland... dımlardaki diğer artışların yanı... ceki sözleşmede yer almayan ... aralarının 10 dakikadan 15 dak... sı gibi yeni haklar da sağlandı...

Sözleşme sonrası ise 6 işçi işten... ler atılma olayını protesto etm... diya olarak toplu vizite eylemi y... diye ise iş yavaşlatma eylemi... diler.

Korozo işçileri gelişmeler için... lediler;

"Greve çıkmamız son günde... imzalanmasıyla bitmişti. Bu dö... makinaları dışarı kaçırmıştı. ... kinalar yok, bu fabrika nası... Yaptığı kanunsuzdur. Amacı ... döneminde gerçekleştirdiğimiz ... tikamını almak, hem de bizleri ... düşük ücretli işçi almaktır. A... larımızı koruyup geliştireceğiz ve... dırılarını püskürtecek birliği ...

PTT Çalışanları Yardımlaşma Ve Dayanışma Derneği (ÇAYAD);

"İŞTEN ATILMALARA KARŞI DUYARLI OLALIM"

● *İnsan Tasarrufu Genelgesi Faşizan Bir Uygulamadır...*

"Dağınık olan PTT çalışanlarını örgütlü bir çatı etrafında toparlamak en geniş kitlesine hitap edebilmek, sorunlara ortak çözümler bulabilmek ve en önemlisi memurlara grevli, toplu sözleşmeli sendika hakkı için mücadele etmek" şeklinde amaçlarını belirten, kısa adı ÇAYAD olan PTT çalışanları yardımlaşma ve dayanışma derneği, işten atılmalara karşı kamuoyunu duyarlı olmaya çağıran açıklamada bulundu.

P.T.T. bünyesinde insan tasarrufu genelgesi adı altında işçi çıkarımına gidildiğini belirten P.T.T. ÇAYAD, bu genelgeyle birlikte Türkiye genelinde 400 işçinin işten atıldığını, ve atılmaların süreceğini belirtiyor. Bu sayının 6-7 bin işçiyi ve memuru kapsayacağını, bu tarzda çalışmaların olduğundan söz ediyor. P.T.T. çalışanlarını işsizliğe açlığa sürükleyen insan tasarrufu ve benzer genelgeleri şiddetle kınadığını açıklıyor.

Et ve Balık Kurumu işçilerinin Protestosu

● *İşçiler, Ülke Çapında Yemek Boykotu Gerçekleştirdiler.*

● *Haydarpaşa Et Balık Kurumunda işçiler, İşten Atılan Arkadaşlarını Desteklemek İçin Sessizce Oturdular Ve Alkışlı Protesto Gerçekleştirdiler.*

Et Balık Kurumu işçileri toplu sözleşme görüşmelerinin uyuşmazlıkla sonuçlanması üzerine protesto eylemleri gerçekleştiriyorlar. Türkiye genelinde tüm işyerlerinde sakal bırakma eylemini sürdüren et ve balık işçileri, 4 Temmuz'da yemek boykotu yaptılar.

Özgıda-İş'e bağlı Haydarpaşa Et balık kurumu işçileri, ayrıca keyfi işten atılan arkadaşlarını desteklemek için sessizce oturup, alkışlı protesto gerçekleştirdiler. İşçiler, işletme müdürü Fuat Gülgör'in keyfi tutumuyla işyerinin "Belene Kampı"na döndüğü ve yeni işten atılmaların gerçekleşebileceğini belirttiler.